

NOVA ГАЗЕТА

35(343) Вересень 17, 2015, Нью-Йорк

№35(343), September 17, 2015, New York

З ПЕРШИХ УСТ

П. ПОРОШЕНКО: «МІЙ ГОЛОВНИЙ ПРІОРИТЕТ - ДОБРОБУТ НАРОДУ» **СТОР. 6-7**

УКРАЇНА І СВІТ

ЯЛТИНСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ В КИЄВІ: ДИСКУРС БЕЗ ЕКСКУРСУ **СТОР. 4**

АМЕРИКА СЬОГОДНІ

ТЕЛЕДЕБАТИ В КАЛІФОРНІЇ: БИТВА ЗА ПРЕЗИДЕНТСТВО ТРИВАЄ **СТОР. 9**

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

ОЛАНА: КРАЄВИД З ВИГЛЯДОМ НА ГАДСОН-РІКУ **СТОР. 20-21**

ФЕСТИВАЛЬ У СТЕМФОРДІ: КОЛИ ПІСНЯ - ЯК МОЛИТВА

СТОР. 14-15

**ЛЬВІВСЬКИЙ
ФОРУМ ВИДАВЦІВ -
2015**

СТОР. 18

БЛАГОДІЙНИЙ КОНЦЕРТ

пам'яті Андрія Кузьменка

СКРЯБІН

Олександр Положинський

Володимир Окілко

Євген Толочний

НЬЮ-ЙОРК: 18-ГО ВЕРЕСНЯ, 7:00, PM, MASTER THEATER

ЧИКАГО: 19-ГО ВЕРЕСНЯ, 7:00 PM, COPERNICUS CENTER

Детальніше: www.inmemory-skryabin.com

skryabinconcert@gmail.com

Тел: 773-988-7936

- Група «Скрябін» приїздить у США на акцію – Концерт пам'яті Андрія Кузьменка
- Зустріч з дочкою і дружиною Андрія

квитки на сайті:
www.inmemory-skryabin.com

СПОНСОРИ:

SHOWTIME 718-260-6666

KARTINA.TV
ТЕЛЕВИДЕНИЕ
В ЛЮБОЙ ТОЧКЕ МИРА

65 рядків від редактора

Доброго дня, шановні читачі!

Залишилося зовсім мало часу до виступу з трибуни Генеральної Асамблеї ООН російського диктатора Володимира Путіна. З цієї метою він, позичивши очі в Сірка, приїздить до Нью-Йорка. Нині його літературні раби з усіх сил намагаються написати щось таке, що подіє на міжнародне співтовариство, як колись подіяла знаменита фултонська промова британського прем'єра Вінстона Черчіля. Тільки на відміну від Черчіля, Путін говоритиме про іншу загрозу – узурпацію клятою Америкою права на істину в останній інстанції, права диктувати світові свої умови, права порушувати міжнародне право й вимагати його дотримання від інших. Тобто, говоритиме про те, що робить сам та його холуї, але обвинувачуватиме в тому, що накоїв, Америку. Це звична тактика гебістів.

Російський диктатор їде до Нью-Йорка без будь-яких побоювань, що його зустрінуть тут багатотисячними мітингами протесту. Бо знає, що американці підтримувати Україну масово на вулиці не підуть. А тому завдання української громади Великого Нью-Йорка продемонструвати Путіну, що тут є кому мітингувати. Важливо показати кремлівському м'яснику, що багатомільйонне закордонне українство не дасть йому спокою будь-де на нашій планеті. Важливо, щоб він почув і побачив наші гнів і нашу рішучість. Щоб ці мітинги потім йому снилися в кремлівських палатах і він із жахом прокидався. Через наші протести нехай в його серце стукануть замордовані ним наші воїни, які не дозволили йому здійснити його божевільний проект «Новоросія». Нехай стукануть в його холодне серце ридання матерів, вдів і сиріт. Нехай зерна ненависті, які він посіяв на українській землі, проростуть в його порожній душі страхом перед невідворотньою відплатою за скоєне.

Ми часто ігноруємо заклики громадських активістів прийти на мітинг протесту. Думаємо: там і без мене людей вистачатиме. Але це позиція байдужих, від яких усі біди. Це не той випадок, коли можна не йти. Бо ж йдеться про долю нашої рідної України, яку цей Путін хоче знову прив'язати до колісниць Москви. Не дозволили йому зробити цього! Скажімо йому нашим багатотисячним голосом: «Руки геть від України!».

Запам'ятайте ці місяці, дати й години. 27 вересня, неділя, 10:00 ат – 12:00 рп, штаб-квартира ООН у Мангетені на Dag Hammershold Plaza (47th Street & 1st Avenue). Цього ж дня між 2:30 рп й 4:30 рп, постійне представництво Росії при ООН (67th Street & Lexington Avenue). 28 вересня, 10:00 ат – 12:00 рп, штаб-квартира ООН в Мангетені на Dag Hammershold Plaza (47th Street & 1st Avenue). Прийдіть всією родиною, завітуйте всіх своїх рідних, близьких і друзів, аби сказати Путіну наше «Ні!», аби продемонструвати всьому Нью-Йорку й всій Америці, що українці, де б вони не жили, солідарні з боротьбою за волю, правду й справедливість наших братів і сестер в Україні.

Нехай провідники держав і народів, які з'їдуться в ті дні на ювілейну 70-ту сесію Генасамблеї ООН, побачать і почують наші мітинги протесту й зрозуміють усю нищівність і цинізм цього недобитого гебіста, в якого руки в крові наших людей, і який пнеється на трибуну ООН, щоб виголошувати ще якісь фрази. Не на трибуні ООН йому місце, а в Міжнародному кримінальному суді в Гаазі. Скажімо йому про це на наших велелюдних мітингах! Скажімо!

З пошаною до вас,
Валентин Лабунський –
головний редактор «Нової газети»

НАГОЛОСИ Й АКЦЕНТИ

Ви розумієте, що діється нагорі? Я ні. Банальність порівняння з «днем бабака» змушує шукати складніших пояснень, але куди дінешся, загострення системної кризи влади надто нагадує осінь 2005 року, коли наївна постмайданна «помаранчева» громадськість нарешті з'ясувала, що засади, на яких функціонує держава Україна, змінилися косметично порівняно з попередньою моделлю зразка пізнього Кучми.

Нині журналістів та активістів важко запідозрити в наївності, до того ж на окремих ділянках спостерігаються зрушення. Не сперечаймося про їхній системний чи декоративний характер, головне, що вони є – на тлі війни, вичерпаності й втоми. Поряд з бізнесменами від влади, інколи в сусідніх

Нинішній глава адміністрації президента України Борис Ложкін до самої Революції Гідності заповзятю русифіковував Україну й отримував нагороди від своїх московських хазяїв

ДАЙТЕ МЕНІ ТОЧКУ ОПЕРТЯ...

кабінетах, більш-менш успішно функціонують справжні реформатори. Середина моноліту існують вогнища опору – групи ентузіастів, по суті, справжні-сіньких волонтерів, які потроху розгойдують старий пострадянський державний механізм із безліччю спокус для кожного, хто до нього безпосередньо долучився. Висновок, хто кого, наразі передчасний, але стан речей порівняно з регенерацією 10-річної давності не такий уже симетричний.

Поки ж що спостерігаємо внутрішню боротьбу, часом доволі жорстоку, в межах керівної касты, там постійно помічається певний консенсус щодо «посполитих», щодо українського суспільства, стосовно того, щоб мінімізувати його вплив на неї. Йтися може тільки про перерозподіл влади між різними «загонами» панівної верхівки. Схоже на те, що розбіжності між верствами, які опонують одна одній нагорі, мають неантагоністичний характер. Антагонізм реально існує між ними та українським суспільством, якому вони за будь-яку ціну не дають змоги перехопити владні важелі. Тому представники верхівки схильні боротися між собою лише до певної межі. Коли Кучма, який був прем'єром за президента Кравчука, сам очолив державу, він не вдався до рішучого протистояння з «попередниками», а просто поміняв людей Кравчука на своїх. Ніякої особливої антикравчуківської реакції не було. Ющенко, який прийшов до влади під гаслом «Бандитам – тюрми!», дуже швидко змінив його на неформалізований, однак на практиці дієвий лозунг «Бандитам – владу!». Публіка, яку він лякав під час виборчої кампанії і першого Майдану, за його володарювання почувалася вельми комфортно. Ющенко відновив політичну вагу Януковича й Ахметова і ніяк не «заплямував» себе боротьбою проти п'ятої колони, будучи чільним представником кланово-олігархічної системи.

Янукович цілком у дусі «понять» цієї верхівки українського соціуму, ставши главою держави, кілька місяців чесно чекав, коли Тимошенко, Луценко та інші втечуть з України за кордон. І лише тоді заходився їх запроторювати до буцагарні.

За Порошенка, Яценюка, Турчинова жодним чином не були покарані стовпи режиму Януковича, навіть

ураховуючи їхню явну підтримку антидержавних дій на Сході країни. Один із творців антиукраїнського «Українського фронту» Геннадій Кернес залишається міським головою Харкова. А деяких (Симоненка, Добкіна, Кузьміна та ін.) навіть допустили до президентських виборів. Більше того, Порошенко набрав до своєї команди людей, які ще донедавна працювали на знищення всього українського. Маю на увазі главу адміністрації Президента Бориса Ложкіна, який до останнього, навіть у часи Революції Гідності, відкрито й заповзятю русифіковував Україну, поширюючи мільйонами примірників антиукраїнські російськомовні газетки й журнали.

Водночас зрозуміло, що старі еліти марять реваншем. Тінь змови олігархів нависла над урядовим кварталом столиці. Тут напрошується уточнення. По-перше, стосовно дійових осіб. За класикою, олігарх – це той, хто здійснює безпосередню владу в країні з-за лаштунків, смикаючи за мотузочки номінальних функціонерів усіх рівнів. Якщо він змушений не давати вказівки, а домовлятися, то який же він олігарх? Ми користуємося цим визначенням за браком більш вдалого, добре розуміючи, що за ним стоїть: великий бізнес купує собі преференції та просто недоторканність за першої-ліпшої нагоди, але проблема існує в будь-якій країні, де можна скористатися слабкими інституціями та свободою рук у бюрократів-перевертнів. Питання яйця чи курки не таке схоластичне, як може здатися. Не так звані олігархи диктують порядок денний, вони лише грають у цю гру.

По-друге, хто з ким і проти кого – таємниця за сімома замками. Коломойський проти Саакашвілі? Саакашвілі проти Яценюка? Яценюк проти Порошенка (чи вже ні)? А Ахметов? Фірташ? Львович? Садовий? Зрештою, Тимошенко? Для того щоб упевнено це коментувати, треба перебувати всередині процесу, а ваш покірний слуга до кабінетів не вхожий. Та й не в персоналіях річ. Ми бачимо неозброєним оком, що паралельно з кампанією підготовки до місцевих виборів запускається план дострокових парламентських, а в ідеалі й президентських. І розуміємо, що це не лише

відповідає сподіванням патріархів (тих 200 осіб, яким належить 85% українського ВВП), а й цілком збігається з інтересами Кремля.

Як протистояти загрозі? Банкова діє апаратними засобами, інших не знає. Звідси кадрові перестановки чи їхня загроза, звідси сумнівна з погляду естетики спроба консолідувати правлячу партію, яка теж не є партією в класичному сенсі (як і практично будь-яка інша українська), адже базується не на цінностях, а на персональних інтересах. Уся ця метушня за звичаєм підкилимна. Час минає, а грошові потоки, як і раніше, обходять бюджет, утома зростає, а довіра падає. Я, скажімо, не хочу згідно з порадою мудреця сидіти на березі річки, споглядаючи, хто раніше гепнеться: Путін чи Порошенко. Як у нас мовлять, не за те стояли.

Перш ніж оголосити «олігархам» війну (реальну чи вдавану, зараз не про те йдеться), президент мав би зважити свої ресурси. На що й на кого він може спертися? Його, як казали раніше, «соціальна база» – середній клас. Байдуже, що останнього ми не маємо, натомість є люди, які воліли б до нього належати, чиї пріоритети, амбіції, цінності характерні для середнього класу. Щоб він відбувся, потрібно не так багато: здійснити розумну податкову реформу, зняти адміністративні обмеження, що спричиняються до серйозної корупції, забезпечити доступ до кредитів, а ще, звісно, спрямувати в цивілізоване русло вирішення господарських суперечок, себто провести судову реформу. Усе точнісінько за МВФ. І спокійно чекати, доки частка малого бізнесу зростає до 60%, як у Китаї, чи бодай до 50%, як у Штатах.

Ну й, оскільки все це за один день не робиться, можна було б принаймні звернутися до громадянського суспільства: усіх активістів та співчутливців, які нині змінюють і захищають країну, пояснивши їм людськими словами свій не бозна-який уже складний маневр. Але для цього першій особі довелося б попередньо просапати найближче оточення, посадити двох-трьох друзів за ґрати та й узагалі змінити правила гри. Страшно? Не страшніше, ніж сидати за один стіл із Путіним.

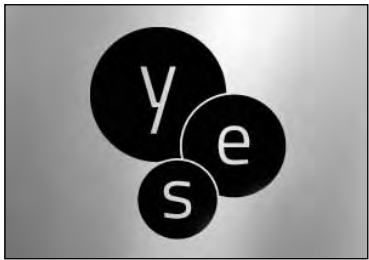
Юрій Макаров

Учасники 12-ї щорічної зустрічі

ДИСКУРС БЕЗ ЕКСКУРСУ

10-12 вересня в Києві відбулася 12-та щорічна зустріч Ялтинської Європейської Стратегії (YES) під назвою «У зоні ризику: як доля нової України впливає на Європу та світ», організована в партнерстві з Фондом Віктора Пінчука

Словосполучення «Ялтинська конференція» в сьогоднішній Україні дедалі більше пов'язується з ініціативою зятя Кучми, відомого олігарха-мільярдера Віктора Пінчука, який подаровані йому за рахунок українського народу впливовим тестем мільярди пустив, треба це визнати, не тільки на дорогі вілли й розкішні автомобілі, а й на таку потрібну річ, як щорічні балачки (дискурс, як модно нині казати) на Ялтинській конференції, яка щоправда, вже другий рік поспіль з відомих причин відбувається не в Ялті, а в Києві.

Хоч нині, з огляду на події в Європі, варто було б зробити екскурс у минуле. Адже і сьогоднішня війна на Донбасі, і катастрофічний наплив мігрантів до країн Європи – це наслідок іншої, більш знаменитої Ялтинської конференції, яка відбулася більш як 70 років тому. Тоді провідники наймогутніших країн світу (США, СРСР та Великої Британії) вирішували в цьому чорноморському місті-курорті долю повоєнного світу. Тоді ж, у Ялті, президент США Франклін Рузвельт та прем'єр-міністр Великої Британії Вінстон Черчилль капітулювали перед Сталіним і не тільки віддали йому на поталу країни й народи Східної й Центральної Європи, а й створили нову міжнародну організацію – ООН. Сталін наповнів на праві вето в Раді безпеки цієї організації для найбільших і наймогутніших країн планети. Сьогодні це право успадкувала Росія, яка користується ним, аби залишатися безкарною за всі свої численні воєнні злочини на Донбасі, аби блокувати будь-який документ, що зачіпає її інтереси чи навіть честолубство.

На дискурсі без екскурсу цього зібралось більш ніж 350 світових авторитетів та лідерів громадської думки в царині політики, економіки, суспільних відносин та медіа з понад 20 країн для обгово-

рення впливу нової України на Європу та світ. Серед них – Вікторія Нуланд, Андерс Фог Расмуссен, Жан Ассельборн, Жозе Мануел Баррозу, Карл Білльдт, Йоханнес Ган, Радослав Сікорський, Іван Міклош, Струоб Телбот, Ламберто Заньєр, Бернар-Анрі Леві, Артур Лаффер, Пітер Померанцев, Тімоті Снайдер, Домінік Стросс-Кан, Лоуренс Г. Саммерс, Олександр Квасневський та інші.

Прибув на Ялтинську конференцію в Києві й 92-річний Шимон Перес, дев'ятий президент Ізраїлю, який виголосив на зібранні найбільш мотивуючу й найбільш яскраву промову.

– Ми, ізраїльтяни, – сказав Ш.Перес, – мріяли про свою землю, але земля, яку ми отримали, не була мрією. Це був маленький клаптик, одна тисячна частинка Близького Сходу. Ця земля не дуже добре до нас ставилася. Там були болота, москити, пустеля на півдні, камені. Вибирати потрібно було між комарами й камінням. На ній було два озера – одне мертве, друге вимирало. Була знаменита річка – але і в ній води не було. Тобто, води не було взагалі. Жодних природних ресурсів теж не було – ані золота, ані нафти. Тоді говорили, що на Близькому Сході є два типи країн – нафтові країни й країни святі. Наша була абсолютно свята, тому що взагалі нічого не було. Ми були самотні. У нас не було брата за релігією, сестри за мовою чи сусіда за історією. Все це відбувалося після Голокосту. Ми прийшли туди й не знали взагалі, що робити. По-справжньому не знали. І ми подумали: найбільше багатство природи – це людина. Люди збагатили землю, а не земля народ.

Ми всі стали вченими. Кожен фермер в Ізраїлі, кожен кібуц почав дивитися, як розвивати сільське господарство без води, без землі. Ми почали розвивати його. Це було перше в світі сільське господарство, засноване на гай-теку. Я сам був тоді студентом в сільськогосподарському університеті, ми намагалися проводити іригацію – поливали дерева гарячою водою, думали, що вони так будуть краще рости.

На превеликий подив, з'ясувалося, що сільське господарство,

яке базується не тільки на землі, але і на гай-теку, працює. У нас сьогодні достатньо води. Воду зазвичай знаходять – її не видобувають. А ми стали її видобувати. І ми досягли успіху. Ми почали опріснювати воду, ми відшукували овочі, які не надто багато «п'ють», займалися селекцією. Ось вам справжній секрет: для майбутнього важливо не те, що ви знаходите, а те що ви виробляєте.

У нас не було ані людей, ані зброї, ми ніколи не воювали, в нас було всього 450 тисяч людей, не було генералів, не було військового досвіду. ООН вирішила створити державу Ізраїль, але фактично йшла війна. Що ми могли робити? Дві речі.

Перше – люди повинні були стати мужніми та хоробрими. Вони повинні були зрозуміти, що у нас немає вибору – ми повинні тільки перемогти. Якщо ми хоч один раз програємо – все. Друге – оскільки у нас не було зброї, ми почали її виробляти. Щоб удосконалювати армію, нам довелося розвивати ІТ. Ізраїльський ІТ-сектор працював на армію. Тому що ми були одні у ворожому оточенні.

Навіщо я вам це розповідаю? Досі я кажу молодим хлопцям або дівчатам: друзі, у вас є набагато більше, ніж ви думаєте. Не будьте ледачими! У вас є набагато більше, ніж земля може запропонувати. Ви можете самі робити речі, які вам не дісталися. Це урок для всіх.

Україна – одна з найважливіших у світі країн у сфері сільського господарства. Ви справді багато постачаєте, і ви не повинні від сільського господарства відмовлятися – ви можете і повинні модернізувати його, об'єднати ресурси і таланти народу.

Потенціал у всіх людей – дуже великий. Але всі вони трошки ледачі. Якщо хочете чогось досягти, треба працювати. Нічого не падає з неба. Ми в Ізраїлі дуже багато працювали. Що в цьому поганого? Не знаю... Люди йдуть у відпустку – це марнування часу. Мені вже 92, і я ніколи не був у відпустці. Мені кажуть: «Ти що, ненормальний? Як же ж ти відпочиваєш?» А я волію працювати. Я від роботи отримую радість. І не будьте песимістами – це теж марнування часу, особливо коли часи змінюються.

Потрібно йти за наукою. У науки немає меж, обмежень, наука не має рефлексії. Не намагайтеся розв'язати проблеми минулого, я не знаю, чи це взагалі можливо. Минуле взагалі не грає ніякої ролі. Просто вивчіть його, щоб ви не повторювали старих помилок. У минулого немає ані майбутнього, ані надії.

Більшість людей воліють пам'ятати, а не представляти – це найбільша помилка. Що ви хочете пам'ятати? Всі помилки, які було зроблено? На історію не можна покладатися. Історики були промовцями у королів і тих, хто був при владі – вони говорили те, що потрібно.

Люди бояться чогось... Тільки Бог знає, що з нами буде. Мене іноді запитують: якщо озирнутися назад, якими були ваші найбільші помилки? Я відповім: ми думали, що маємо завеликі мрії. А тепер розуміємо, що вони були не такими вже й великими. Мрійте про більше. Чим більші ваші мрії, тим більше ви здобудете.

Ваше молоде покоління – чудове. Але що мене злить в них – вони зневажають політиків. Вони кажуть: політика корумпована, вона не для нас. Я відповідаю: ви чесні, ви хочете чесної політики – то йдіть і робіть чесну політику.

Всі ці уроки я виніс з минулого.

Ще люди запитують мене, як залишатися активним. Це дуже просто. Рахуйте подумки ваші досягнення і мрії. Якщо ваших мрій більше, ніж досягнень – значить, ви все ще молоді. Якщо навпаки – ви старі.

Запам'яталася й промова колишнього президента Польщі, великого друга України Олександра Квасневського, який, зокрема, сказав: «Проблема України – це розрив між деклараціями та реалізацією. Нині час взятися за реалізацію. Це надзвичайно важке домашнє завдання. Але я бачу, що енергетика для реформи і змін є. Країна хоче бути іншою, люди хочуть бути іншими. Першочерговим вашим завданням є боротьба з бюрократією та корупцією, які є важким спадком, отриманим ще від старої Російської імперії. Наступний важливий крок – це показати, що Україна може запропонувати світу. Ви повинні показати, що ви можете виробляти,

експортувати, що ви можете бути важливим елементом міжнародної громадськості. Надзвичайно важливим завданням для українського суспільства є також трансформація ментальності. Люди мають стати більш толерантними, більш терпимими. Для нас це і є розуміння того, чим є сучасне суспільство. Саме таким чином ви зміните країну і вона стане зовсім іншою. Це найкраща гарантія того, що Україна вже не повернеться до авторитарної системи й політики, до залежної судової системи. Цього досягти не просто. На цьому шляху, ми, європейці, маємо показати нашу єдність і солідарність в підтримці України».

Всі, хто стежив за перебігом балачок у Києві, намагався почути від видатних людей сучасності прогноз на майбутнє України. Більшість з них запевняли, що в Україні через три роки буде економічне зростання, стабілізація та... «стримуваний заморожений конфлікт».

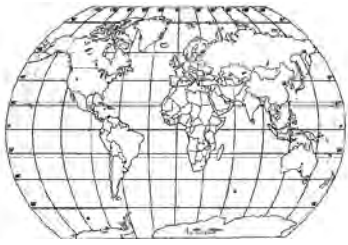
Увагу українських учасників конференції та журналістів привертали два незвичних гостя з Америки – генерали армії у відставці Д.Петреус та С.Маккрістал. Всі хотіли почути від них оцінку нинішнього стану українського війська.

«Трансформацію армії дуже важко зробити, це дуже довга, копітка робота, яка потребує розвитку лідерства, освіти, курсів, навчання для окремих працівників, нової доктрини. Все це треба робити. Особливо важко це зробити в країні, яка при цьому ще й веде війну. За рік, чи за декілька років це не зробити, на це піде кілька поколінь», – сказав Д.Петреус під час дискусії «Як реформувати українську армію та безпековий сектор?». Стенлі Маккрістал погодився з ним, заявивши, що трансформація армії є довгостроковим процесом, при цьому Україні ще слід враховувати військові сили сусіда – Росії.

Бути на такому форумі було надзвичайно цікаво. Але не полишало відчуття, що все це всього-навсього чергова велика говорильня, від якої нашій державі, яку кинули напризволяще ті, хто гарантував їй в разі відмови від ядерної зброї безпеку й непорушність кордонів, ні холодно, ні спекотно.

Андрій Гурин
Спеціально
для «Нової газети»

МІЖНАРОДНА ПАНОРАМА

У вівторок, 15 вересня, у Нью-Йорку в штаб-квартирі Організації Об'єднаних Націй відкрилася 70-та сесія Генеральної Асамблеї ООН. Офіційно ювілейну сесію відкрив обраний голова Генасамблеї Могенс Люккеттофт (данський політик з Соціал-демократичної партії). За сталою традицією, після церемонії відкриття настала хвилина мовчання, присвячена молитві й роздумам.

У НЬЮ-ЙОРКУ ВІДКРИЛАСЯ 70-ТА СЕСІЯ ГЕНАСАМБЛЕЇ ООН

Протягом року на засіданнях Генасамблеї планується розглянути більше 150 питань, серед яких питання з підтримання міжнародного миру та безпеки, роззброєння, боротьба з тероризмом, подолання негативних кліматичних змін, реформа Ради безпеки (зокрема, початок дискусії про позбавлення Росії права вето), аналіз стану дотримання прав людини у світі, повернення культурних цінностей країнам їхнього походження, викорінювання злиднів, поліпшення становища жінок тощо.

Перший заступник голови Верховної Ради України Андрій Парубій заявив напередодні відкриття ювілейної сесії Генасамблеї ООН, що питання створення міжнародного трибуналу з розслідування катастрофи літака «Малайзійських авіа-

15 вересня, Нью-Йорк. Відкриття ювілейної 70-ї сесії Генасамблеї ООН

ліній» над Донеччиною також буде в порядку денному ювілейної сесії.

Як відомо, Росія 29 липня на засіданні Ради безпеки ООН застосувала вето до резолюції про

створення міжнародного трибуналу з розслідування катастрофи літака «Малайзійських авіаліній» над територією України 17 липня 2014 року й загибелі 298

осіб. Також відомо, що однією з тем виступу президента Росії Володимира Путіна на 70-й сесії Генасамблеї ООН стане «одержимість» країн Заходу санкційними заходами та війна в Україні.

У Білому домі також допустили зустріч Б.Обами й В.Путіна під час їхнього візиту наприкінці вересня до Нью-Йорка для участі в роботі сесії ГА. У понеділок, 14 вересня, про це заявив речник американського президента Джош Ернест.

За повідомленням постійного представництва України при ООН, Президент України Петро Порошенко 29 вересня виступить з промовою на ювілейній сесії Генеральної асамблеї ООН і проведе за її лаштунками низку двосторонніх зустрічей з лідерами деяких країн, зокрема з Президентом Сполучених Штатів Бараком Обамой.

ЄВРОПА І БІЖЕНЦІ: ЯК РОЗВ'ЯЗАТИ ПРОБЛЕМУ?

Європа намагається зупинити катастрофічний наплив мігрантів з Близького Сходу та Африки

Європу продовжує накривати хвиля неконтрольованої міграції біженців з країн Близького Сходу та Африки. На терміновій зустрічі, що протривала до пізнього вечора 14 вересня, міністри внутрішніх справ країн-членів Євросоюзу не змогли дійти згоди щодо системи примусових квот на прийняття біженців, яку намагається запровадити Брюссель. Проти таких квот на розселення по всіх країнах ЄС 120 тисяч мігрантів знову виступили країни Східної та Середньої Європи. Вони заявляють, що згодні приймати біженців, але лише стільки, скільки визначать самі добровільно. На зустрічі було лише досягнуто угоди про про переселення 40 тисяч біженців, які прибули до Італії та Греції, перетнувши Середземне море.

Через кризу з біженцями, які масово прямують до Європи, за попередні дні вже три країни ЄС – Німеччина, Австрія й Словаччина – оголосили, що тимчасово призупиняють чинність шенгенських домовленостей про зняття контролю на внутрішніх кордонах між країнами ЄС і відновлюють цей контроль з метою зупинити неконтрольований наплив мігрантів; про «посилений контроль» на внутрішніх «шенгенських» кордонах оголосили також Нідерланди. Таку можливість розглядають ще кілька країн «шенгену».

У вівторок, 15 вересня, під час виступу в Берліні на спільній прес-конференції з канцлером Австрії Вернером Файманом канцлер Німеччини Ангела Меркель заявила, що Берлін, Відень, а також Стокгольм не можуть поодиночки впоратися з напливом

біженців. Раніше міністр внутрішніх справ Німеччини Томас де Мезьєр закликав до введення фінансових санкцій щодо країн-членів Євросоюзу, які відмовляються приймати біженців.

Тим часом, у вівторок, 15 вересня, в Угорщині набули чинності поправки до законодавства, метою яких є скорочення напливу мігрантів. Відтепер люди, які незаконно перетнули кордон з Угорщиною, будуть арештовувати. Легальним способом переходу кордону для прибуття на територію Угорщини залишаються спеціальні прикордонні пункти, на яких проходить реєстрація біженців.

Деякі оглядачі, коментуючи наплив мігрантів до Західної Європи, стверджують, що це не біженці, а вторгнення, під час якого під виглядом людей, які тікають від війни, до Західної Європи масово переправляють бойовиків екстремістських ісламістських угруповань.

Тим часом, сотні мігрантів скупчилися на кордоні Сербії та Угорщини після того, як угорська влада встановила вздовж кордону бар'єр з колючим дротом, аби перешкодити проникненню біженців до країни. Міністр закордонних справ Угорщини Петер Сіярто заявив, що уряд вирішив почати підготовку до будівництва аналогічного загородження й на кордоні з Румунією. Сербський же міністр закордонних справ Івіца Дачич назвав рішення Угорщини про закриття кордону «неприйнятним», оскільки переселенці й далі прибувають через Грецію та Македонію, і Сербія, за його словами, не може впоратися з таким жажливим напливом.

ТРАГЕДІЯ В СВЯЩЕННОМУ МІСТІ МУСУЛЬМАН

Щонайменше 108 осіб загинуло через падіння крана на найбільшу мечеть у світі Аль-Гарам у священному місті мусульман Мецці (Саудівська Аравія). Більше 180 осіб дістали поранення. На фотографіях з мечеті видно частину великого червоного крана, який пробив дах будівлі, завалившись на східну сторону мечеті після сильних вітрів і зливи. На YouTube з'явилося відео, на якому зафіксовано момент падіння крану: чути сильний гуркіт, а потім крики. На фотографіях з місця трагедії видно багато тіл та крові на підлозі мечеті.

У Мецці нині закінчується підготовка до щорічного па-

Унаслідок падіння будівельного крану в найбільшій мечеті світу Аль-Гарам у священному місті мусульман Мецці (Саудівська Аравія) загинуло 108 осіб, а більше 180 дістали поранення

ломництва мусульман – хаджу, який розпочнеться цьогогоріч 20

вересня. Мусульмани з усього світу вже прибувають до міста. Саудівська влада минулого року почала велику розбудову мечеті, аби збільшити її площу на 400 тисяч квадратних метрів. Таким чином у мечеті могли б перебувати одночасно до 2,2 мільйона (!) людей.

У 2012 році до Мекки на паломництво приїхало понад 3 мільйона мусульман. Наступного року влада Саудівської Аравії вирішила вжити заходів, аби обмежити кількість людей на хаджі. Велике скупчення людей в Мецці вже призводило до трагедій. Зокрема, в 2006 році у тисняві загинуло майже 350 осіб.

ЛЮДСТВО СПИЛЮЄ СУЧОК, НА ЯКОМУ СИДИТЬ

Тільки за останні 40 років популяція морських тварин (ссавців, птахів, плазунів і риб) внаслідок діяльності людини зменшилася вдвічі. Про це 16 вересня заявив голова Всесвітнього фонду дикої природи (WWF) Марко Ламбертіні, оприлюднюючи річний звіт організації.

«За одне покоління людство завдало значної шкоди ресурсам океану, оскільки рибу виловлюють швидше, ніж вона може відтворюватися», – зазначив М.Ламбертіні, наголосивши, що популяціям деяких видів риб, які мають високе значення для продовольчої сфери, загрожує повне вимирання. Наприклад, на 74% скоротилася популяція риб сімейства скумбрієвих. У доповіді WWF підкреслюється, що в період між 1970 і 2015 роками популяція морських риб загальною скоротилася на 49%.

Катастрофічною назвав М.Ламбертіні й ситуацію з китами, популяція яких також стрімко зменшується. Незважаючи на сувору заборону полювання на цих морських гігантів, деякі країни, зокрема Японія та Ісландія, продовжують масово вбивати китів, використовуючи їхнє м'ясо в ресторанах. Окрім того, через забруднення Світового океану кити часто викидаються на берег, покінуючи життя самогубством.

Учені WWF передбачили також загибель всіх бджіл на Землі. По-

Крім масового вбивства китів, людство так забруднює Світовий океан, що вони покінчують життя самогубством, викидаючись на берег

відомляється, що починаючи із зими 2006 року популяція бджіл в Європі та Америці стрімко скорочується. Мільйони бджолиних сімей загинули від вірусу CCD (Colony Collapse Disorder), який поширився світом з території Ізраїлю. Ускладнює ситуацію те, що пестициди та інші хімічні речовини, які використовують у сільському господарстві, послаблюють імунітет бджіл. Крім того, зростання міст і скорочення кількості дикорослих рослин-медоносів змушує бджіл у пошуках нектару літати дуже далеко, що підвищує

ризик поширення вірусу. Якщо скорочення популяції бджіл продовжиться такими ж темпами, до 2035 року вони повністю зникнуть. Зникнення бджіл загрожує не тільки втратою меду, але й ставить під загрозу врожаї фруктів, овочів, ягід, горіхів та деяких злаків.

За повідомленнями зарубіжної преси підготував Хома Мусієнко Фото Reuters

З ПЕРШИХ УСТ

ПЕТРО ПОРОШЕНКО: «ДОБРОБУТ ЛЮДЕЙ – МІЙ ПЕРШИЙ ПРІОРИТЕТ»

13 ВЕРЕСНЯ ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ ПЕТРО ПОРОШЕНКО ДАВ ІНТЕРВ'Ю ТРЬОМ УКРАЇНСЬКИМ ТЕЛЕКАНАЛАМ: СТБ, ТРК «УКРАЇНА» ТА «112-УКРАЇНА». ПРОПОНУЄМО УВАЖИ НАШИХ ЧИТАЧІВ ЙОГО ОСНОВНІ ТЕЗИ У ВИКЛАДІ

ПРО ДОБРОБУТ ЛЮДЕЙ

Петро Порошенко зацентрував увагу на тому, що добробут українців, забезпечення гідних умов життя пересічних громадян та підвищення соціальних стандартів у державі є одним з перших пріоритетів його діяльності як глави держави та всієї влади.

«Добробут людей – це є перший пріоритет мій і перший пріоритет держави», – заявив Петро Порошенко в інтерв'ю українським телеканалам.

З метою досягнення цих цілей влада працювала й працює на формування фінансової основи, яка б дозволила їх реалізувати. «Наша позиція була абсолютною принциповою – ми маємо забезпечити проведення таких кроків, які дозволять нам мобілізувати, сконцентрувати, накопичити кошти, зароблені в Україні. Зроблено перші кроки, сформовано відповідний резерв», – зазначив Президент. Це дозволило вже з початком осені збільшити розмір мінімальної пенсії, заробітної платні для працівників бюджетної сфери та прожиткового мінімуму в Україні, заявив Петро Порошенко. «Навіть роблячи інші, дуже необхідні кроки щодо інвестицій, підтримки інших га-

На початку вересня в Україні було проведено демобілізацію. Тисячі родин зустріли із зони АТО своїх батьків, чоловіків, братів і синів

лузей, маємо бачити пріоритет у вигляді підтримки соціальних стандартів життя. Люди мають побачити, переконатися і в прозорому режимі повірити, що держава робить усе можливе для того, щоб спрямувати перші гривні, які отримані, на забезпечення підтримки соціальних стандартів», – сказав глава держави.

«Наголошую на тому, що з 1 січня ми також будемо робити рішучі кроки для підвищення соціального захисту людей», – заявив Петро Порошенко.

Говорячи про політику щодо виплати субсидій, Президент зазначив: «Маємо спрямувати на ті субсидії, щоб ніхто в Україні не сплачував більше 10% свого до-

ходу за будь-які енергетичні витрати. Цифри у платіжках – це не є на сьогоднішній день ризики, загрози добробуту. Оформіть субсидію! Зробіть ті кроки, які дозволять державі спрямувати вам ті 24 мільярди, які сьогодні забезпечені, зарезервовані для того, щоб сплатити за вас ці позиції».

ПРО БЕЗПЕКУ, ОБОРОНУ І ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЮ

Президент підкреслив, що ще один головний пріоритет в його діяльності – безпека і оборона держави. «В змінах до державного бюджету ми чітко бачимо цей пріоритет, бо держава має забезпечити безпеку й оборону», – відзначив він.

Порошенко повідомив, що суттєво збільшиться рівень грошового забезпечення українських воїнів, а «ті, хто хоче перейти на контракт, отримає цю можливість, і рівень грошового забезпечення створить для цього гідну мотивацію».

«75% українців підтримують децентралізацію. Одним з пунктів моєї президентської програми була децентралізація. І я не дозволю, щоб цим словом лякали народ», – заявив Порошенко.

Він зауважив, що не можна говорити про «тенденцію меншої підтримки» в парламенті з цього питання, і наголосив, що для подальшого впровадження децентралізації необхідно провести серйозну роз'яснювальну роботу. При цьому Порошенко висловив упевненість у тому, що під час голосування в другому читанні закону про зміни до Конституції у частині децентралізації «300 голосів буде».

«Я в цьому впевнений. Ні на кого я тиснути в цьому питанні не буду. Це має бути свідоме рішення свідомих політиків. Але 300 голосів буде, якщо буде мир. Якщо ж буде наступ російських військ на Донбасі, тоді буде воєнний стан, і тоді ніякого голосування за децентралізацію не буде – змінювати Конституцію, коли воєнний стан, незаконно. Крапка», – сказав Порошенко.

ПРО СУДОВУ РЕФОРМУ

Порошенко наголосив, що подолання корупції та унеможливлення уникнення відповідальності перед законом хабарників – одні з основних завдань реформи судової гілки влади та правоохоронних органів.

«Судова реформа має забезпечити невідворотність покарання для хабарників. Не домовляться. Ані олігархічна «криша», ані вкрадені мільярди, ані політичні зв'язки – нічого не врятує», – сказав Порошенко в інтерв'ю трьом українським телеканалам. Президент також висловився за введення відповідальності суддів «за те, що вони відпускають хабарників».

Президент зазначив, що створено низку нових державних структур, які вже користуються довірою з боку населення. «З одного боку тому, що вони не беруть хабарів. І друге – вони мають бути рішучими у викорінненні корупції», – наголосив Петро Порошенко. Зокрема, триває відкритий відбір до поліції, розпочато тестування місцевих прокурорів, дібрано детективів до Національного антикорупційного бюро. Вони проходять тести, перевірки на детекторі, рівня IQ тощо – те, чого раніше не робилося в Україні.

«Звільняти треба не одного, не двох, не заступника Генерального прокурора чи Генерального прокурора, як дехто хоче. Це нічого не змінить, кого б ви не призначили. Змінювати треба систему. Все, що ми можемо зробити, будемо робити», – наголосив Президент.

Відповідаючи на запитання, коли буде завершено судову реформу, Петро Порошенко повідомив, що Конституційна комісія завершила роботу над змінами до Конституції в частині судової реформи, і текст спрямовано на розгляд Венеціанської комісії. Глава держави висловив сподівання, що вже за 2 тижні Україна отримає висновки з цього проекту, і потім відбудеться широке обговорення змін до Основного Закону.

Президент закликав представників громадськості, депутатів, експертів взяти участь у обговоренні. «Не будьте байдужими, надавайте свої пропозиції! І як тільки буде зібрано всі думки, проект

буде направлено до Верховної Ради», – сказав Петро Порошенко.

Він також повідомив, що наступного тижня Верховна Рада має ухвалити рішення щодо призначення членів комісії, яка обиратиме антикорупційного прокурора. «Мені здається, що в парламенті вже погодили... І на цьому тижні вони візьмуть свою частину комісії, яка оголошуватиме конкурс на антикорупційного прокурора», – зазначив П.Порошенко.

Злиденне існування українців, обіцяє Президент Порошенко, незабаром залишиться в минулому. Бо головний свій пріоритет він вбачає у підвищенні добробуту народу

«З одного боку мені хочеться прискорити цей процес, з іншого – ми не повинні порушити процедуру і прозорість – адже цьому прокурору повинні всі довіряти», – додав він.

ПРО ІМІДЖ УКРАЇНИ І БОРГИ

«Ми рішуче налаштовані на те, щоб Україна кардинально змінила свій імідж. Для цього потрібне законодавче врегулювання, яке майже завершено, нормативні зміни», – сказав Порошенко, висловивши подяку громадським діячам, парламентарям, міжнародним партнерам, які допомагають втілювати це в життя.

Президент повідомив, що за останній місяць СБУ затримала в 10 разів більше хабарників, а Генеральна прокуратура за останні 2 місяці – у 4,5 рази більше хабарників і корупціонерів, ніж за останній рік. «Україна вперше, нарешті, за всю історію співпраці з МВФ виконує ту програму, яка була узгоджена», – зазначив Порошенко.

«Якщо ви побачите боргове навантаження у наступні кілька років, то воно невідоме для України. Не тому, що ми хочемо чи не хочемо платити – ми відповідальні позичальники. А тому, що рівень навантаження боргу на ВВП не дозволяє цей борг обслуговувати. І ми відверто підійшли до наших кредиторів», – заявив Порошенко і нагадав, що Україна домовилася з міжнародними кредиторами про реструктуризацію боргу.

Також він зазначив, що Німеччина виділила Україні 200 мільйонів євро, які можна «тимчасово використовувати на закупівлю газу з метою забезпечення енергобезпеки взимку, і які підуть на підтримку реформ і зусиль уряду».

«Єврокомісар Хан заявив про те, що Європа виділяє також 90 млн. євро на підтримку децентралізації», – додав Порошенко.

Також він згадав про співпрацю з Європейським інвестиційним та Світовим банками, які теж виділяють солідні кошти Україні.

ПРО ВІЙНУ І МИР НА ДОНБАСІ

В інтерв'ю трьом українським телеканалам П.Порошенко наголосив на тому, що для вре-

ми наголошуємо, що спроба повторити ганебну провокацію у вигляді фейкових виборів, які вони зробили 2 листопада минулого року, тим самим знищивши минулорічні Мінські процеси – ми не дозволимо цього зробити», – наголосив Президент.

«Якщо ви будете це робити, це буде червона лінія, за якою абсолютно гарантовано буде введено нові санкції й збільшення тиску», – додав він.

Порошенко наголосив на необхідності повного виконання Мінських домовленостей до кінця цього року. «Домовленості мають бути виконані. Я не хочу нікого розхолоджувати, нікому давати люфт, бо за кожним днем неврегулювання, ескалації збройної агресії Росії проти України – людські жертви, втрати економіки, втрати перспективи», – сказав Президент.

«Теза про те, що «давайте продовжимо виконання після 1 січня 2016 року» – це означає «давайте продовжимо окупацію». Я не збираюся на це йти. І позиція України, світу буде абсолютно твердою», – заявив Петро Порошенко.

Президент Порошенко наголосив, що наше військо сьогодні – одне з найбоєздатніших у Європі

гулювання ситуації на Донбасі необхідно відвести зброю та забезпечити проведення чесних та прозорих виборів за українським законодавством, які дозволять людям не в умовах окупації, а вільно обрати легітимну владу.

«Дуже важливо, що це не лише безпековий, а й політичний компонент, де треба дати можливість людям обрати собі владу», – наголосив Президент. Він підкреслив, що чесні вибори можливі лише за умов, коли на вулицях не буде озброєних людей, коли Росія виведе свої окупаційні війська, відновиться український контроль над державним кордоном між Україною і Росією, коли буде дозволена і забезпечена діяльність українських політичних сил, відновлено діяльність ЗМІ, буде можливість забезпечити свободу зібрань, контроль волевиявлення громадян і коли це волевиявлення буде вільним і неупередженим.

«Саме так записано в Мінську. Якщо ви не виконуєте умови, якщо міжнародні спостерігачі не підтверджують це волевиявлення – це не є вибори. Саме тому

ПРО ДЕМОБІЛІЗАЦІЮ

Президент повідомив в інтерв'ю, що нині проводиться повна демобілізація військовиків, які захищали суверенітет та територіальну цілісність України останній рік. «2 вересня за моїм дорученням Міністерство оборони, Генеральний штаб почали процес демобілізації, і я вітаю тих хлопців, які цими днями повертаються додому», – сказав Президент.

За його словами, мобілізовані під час останньої хвилі пішли у навчальні та тренувальні центри, після чого на відновленій техніці приступили до оборони держави.

«Я вітаю тих, хто рік, хто 9 місяців чекав, що воїни вернуться додому і нарешті їх побачать рідні й близькі, і я дуже дякую тим українським героям, які, виконуючи свій священний обов'язок, захистили Україну», – додав Петро Порошенко.

Президент висловив тверде переконання, що нині Україна має всі можливості для того, щоб забезпечити

свій суверенітет, територіальну цілісність, бо «має одну з найбільш боєздатних, патріотичних армій на континенті».

ПРО ПЕРЕМИР'Я

Петро Порошенко наголосив в інтерв'ю, що завдяки низці безпекових, політико-дипломатичних заходів та початку імплементації Мирного плану і Мінських домовленостей на Сході України нарешті спостерігається реальне припинення вогню.

«Внаслідок дуже добре прорахованого комплексу безпекових і політико-дипломатичних кроків, які називаються Мирний план і Мінські домовленості, ми в Україну принесли поки що не мир, але перемир'я, бо перемир'я – це коли не стріляють», – сказав Президент.

Він зауважив, що припинення вогню – це лише початок виконання Мінських домовленостей. «Це є лише життєво важлива попередня умова, з якої Мінські домовленості починають втілюватися в життя», – сказав

Петро Порошенко і повідомив, що днями міністр закордонних справ України Павло Клімкін провів зустріч на рівні міністрів закордонних справ «Нормандського формату» для того, щоб наполягати на подальшому втіленні всіх Мінських домовленостей.

Встановлення режиму тиші, за словами Порошенка, – вагоме досягнення, завдяки якому вже збережено життя сотень українських воїнів. Петро Порошенко продемонстрував доповіді Генерального штабу за останні 3 дні, де зазначено «нульові» втрати на фронті. «Ці нулі по всіх секторах обстрілу – це те, що Україна вистраждала протягом півтора року. Україна не мала цього довгих 18 місяців. З цими нулями я вас всіх вітаю. Особливо вітаю тих, чий хлопці, сини, чоловіки, батьки нині на фронті. Це врятовані життя», – сказав Петро Порошенко.

Підготував
Тарас Гнип
Фото AFP

В УКРАЇНІ

ВЕРХОВНА РАДА
ЗВЕРНУЛАСЯ ДО
ГЕНАСАМБЛЕЇ ООН

Парламент України затвердив Заяву Верховної Ради України з приводу 70-річчя Організації Об'єднаних Націй та членства України в ООН. Рішення підтримали 238 народних депутатів. У заяві, зокрема, наголошується на негативній ролі інституту «вето» у Радбезі ООН, яким Росія скористалася для прикриття своєї агресії в Україні.

«Закликаємо держави-члени ООН вжити всіх можливих заходів для припинення агресії Російської Федерації проти України, що є однією з передумов збереження світоустрою, заснованого на цілях і принципах ООН. Верховна Рада України вважає за необхідне використати 70-річний ювілей Організації Об'єднаних Націй з метою впровадження в ООН важливих реформ, покликаних підвищити ефективність її діяльності у всіх ключових для людства галузях... Пріоритетна увага в цьому процесі має бути надана реформуванню Ради Безпеки ООН – як розширенню її членського складу, так і вдосконаленню методів роботи. Ситуація, за якої Росія двічі зловжила застосуванням права вето під час розгляду Радію Безпеки ООН наслідків своєї агресії проти України, є переконливим доказом нагальності реформування інституту вето з метою недопущення його зловживанням для прикриття злочину агресії з боку постійного члена Ради Безпеки ООН», – йдеться у тексті. Також у заяві наголосили, що Україна підтримує міжнародні ініціативи з реформування Радбезу, зокрема в питанні розширення кількості членів, а також надання представництва країнам Східноєвропейської групи, до яких входить Україна.

СКІЛЬКИ ПЛАТИТЬ
МОСКВА СЕПАРАТИСТАМ?

Щомісяця Росія надсилає 2,5 мільярда рублів (37 мільйонів доларів) фінансової підтримки сепаратистам на окупованих територіях Донбасу. Про це 16 вересня написало американське видання Bloomberg з посиланням на джерела серед лідерів так званої «ДНР».

«Експорт вугілля й металу були основним джерелом доходу в регі-

оні до спалаху насильства минулого року. Тепер регіон в основному залежить від російської фінансової допомоги, та податків, які уряд самопроголошеної «ДНР» намагається зібрати з місцевих підприємств, вимагаючи від них відкривати рахунки в центральному банку самопроголошеної «ДНР», щоб заплатити поставальникам», – зазначає Bloomberg.

Посилаючись на сепаратистів, видання зазначає, що 90% валюти, яка перебуває в обігу на території, захопленій бойовиками «ДНР», становлять російські рублі.

СВІТОВИЙ БАНК ВИДІЛИВ
УКРАЇНІ КРЕДИТ НА 500
МІЛЬЙОНІВ ДОЛАРІВ

Рада виконавчих директорів Світового банку затвердила напередодні надання Україні 500 мільйонів доларів кредиту для розвитку фінансового сектора. «Повернути стабільність та економічне зростання в Україні буде можливо тільки, якщо країна залишиться на шляху реформ», – сказав директор Світового банку в Білорусії, Молдові та Україні Чімяо Фан.

За його словами, реформи банківського сектора стимулюватимуть відновлення економічного зростання. «Своєчасне здійснення реформ банківського сектора необхідно, щоб допомогти відродити кредитування реального сектора економіки», – сказав Фан.

Кредит Світового банку надають в рамках програми підтримки для України обсягом до двох мільярдів доларів на 2015 рік. Включаючи новий кредит, загальне фінансування України банком становитиме цього року 1,215 мільярда доларів, зокрема 1 мільярд доларів у вигляді прямої бюджетної підтримки. Всього кредитний портфель банку в Україні містить майже чотири мільярда доларів.

В українському уряді раніше повідомили, що цей кредит Світового банку у 500 мільйонів доларів надається на 16 років, з семирічним пільговим періодом за плаваючою ставкою, яка на сьогодні становить 1,25%.

«ГАЗПРОМ» ПОКИ ЩО
ЗВІЛЬНИТЬ УКРАЇНУ ВІД
УМОВИ «БЕРИ-АБО-ПЛАТИ»

Російський «Газпром» звільнить Україну від умови «бери-або-плати» на наступні 2 квартали. Про це заявив глава «Газпрому» Олексій Міллер, який у середу у Відні провів переговори з головою «Нафтогазу України» Андрієм Коболевим. За підсумками переговорів Міллер заявив російському телеканалу НТВ, що «всі принципові двосторонні питання з Україною узгоджено».

«Ми очікуємо, що угоду за участю Європейської Комісії буде підписано наступного тижня, й постачання російського газу за передплатою відновляться з 1 жовтня», – сказав глава російського газового гіганта-монополіста.

П'ять днів тому Міллер не виключав, що поставки можуть поновитися вже в «останній декаді вересня». Однак тепер він говорить тільки про наступний квартал.

У найближчі кілька днів НАК «Нафтогаз України» звернеться до «Газпрому» про подання знижки щодо мита, і, як це й було в попередні періоди, «Газпром» надішле пропозиції в уряд РФ. Рівень цін буде конкурентноспроможний з сусідніми до України країнами Європейського Союзу», – заявив Міллер, додавши: «Газпром» утримається від умови «бери-або-плати» в наступні 2 квартали».

ОЛЕГ ЛЯШКО: «ЛЮДИ
ПОРОШЕНКА СКУПУЮТЬ
ДЕПУТАТІВ»

Лідер Радикальної партії Олег Ляшко заявив, що депутати його фракції намагаються перекупити члени президентської фракції «Блок Петра Порошенка» (БПП). Про це він заявив на засіданні Верховної Ради у середу, 16 вересня.

За його словами, депутатам Радикальної партії або пропонують гроші, або погрожують.

«Знову підкуповують депутатів. Шляхом погроз, шантажу, залякування і банального підкупу. Один із наших колег Артем Вітко, на жаль, не витримав спокус грошима, чи невідомо чим, і сьогодні він уже перебуває в президентській коаліції», – заявив Ляшко.

«За дорученням президента Порошенка нині триває підкуп народних депутатів. Персонально цим займаються Олександр Третяков, Ігор Кононенко і позафракційний Олександр Оніщенко», – додав Ляшко.

Він переконує, що вже 5 депутатів з Радикальної партії скаржаться йому, що «Третяков вів з ними перемовини, обіцяв гроші, місця на дострокових парламентських виборах».

На це спікер парламенту Володимир Гройсман порадив Ляшку написати заяву в правоохоронні органи. Як відомо, раніше мер Львова Андрій Садовий заявляв, що на народних депутатах з фракції «Самопоміч» тисли і намагались «розколоти» перед голосуванням змін до Конституції.

ДЕПУТАТИ АКТИВНО
САБОТУЮТЬ КАДРОВІ
РІШЕННЯ І НЕ ГОЛОСУЮТЬ
КОАЛІЦІЄЮ

Керівник апарату Верховної Ради Валентин Зайчук, віцепрем'єр-міністр Валерій Вошецький і міністр охорони здоров'я Олександр Квіташвілі – цих високопосадовців 15 вересня депутати намагались відправити у відставку, а точніше, підтримати їхні заяви з приводу звільнення з посад. Та в підсумку у відставку відправили лише 66-річного Валентина Зайчука та й то «зі скрипом». Саботували голосування Радикальна партія, «Опозиційний блок», фракції «Воля народу» та «Відродження», а «Батьківщина» взагалі відмовилася голосувати за будь-що інше, окрім соціальних законів і законів щодо газової ренти.

ПІДСУМКИ ГОЛОСУВАННЯ	13:50
ЗА	225
ПРОТИ	0
УТРИМАЛИСЯ	0
НЕ ГОЛОСУВАЛИ	2
ВСЬОГО	227
РІШЕННЯ НЕ ПРИЙНЯТО	

Звільнити ж віцепрем'єр-міністра Валерія Вошецького виявилось ще важче. Це кадрове рішення спікер парламенту Володимир Гройсман ставив тричі і після провалу усіх цих спроб, призначив повторне голосування на вечірнє засідання, яке так і не відбулось.

«Причина моєї заяви зрозуміла. Радикальна партія ухвалила рішення перейти в опозицію. Я, як віцепрем'єр, делегований до уряду цією партією, вирішив подати у відставку. Останні декілька місяців я працював як керівник антикризового енергетичного штабу. На жаль, енергетика перебуває в передінфарктному стані і уряд не контролює ситуацію. Хочу, щоб ви про це знали. Цей уряд треба відправити у відставку весь», – сказав Вошецький з трибуни парламенту.

ПАМ'ЯТІ ЗАГИБЛИХ
ЖУРНАЛІСТІВ

У середу, 16 вересня, в день зникнення журналіста Георгія Гонгадзе, журналісти та медіа-організації закликали громадян України провести акції солідарності та вшанувати пам'ять усіх загиблих журналістів за часи Незалежності.

«Сьогодні журналісти в Україні зазнають великих ризиків, ставлячи незручні запитання владі, працюючи у зоні бойових дій і викриваючи корупційні схеми. В умовах російської пропаганди та контрпропаганди, самоцензури, що поширена серед журналістів, ми

закликаємо бути відданими стандартам професії. На жаль, поки що рано говорити про гарантії належного захисту прав журналістів», – йдеться у зверненні.

Ввечері 16 вересня від будівлі Спілки журналістів на Хрещатику і до майдану Незалежності пройшла традиційна хода, яка завершилася зачитуванням імен загиблих журналістів, запалюванням свічок і хвилиною мовчання.

Пам'ятні заходи також провели у Харкові, Львові, Чернівцях, Луцьку, Рівному, Маріуполі, Івано-Франківську, Запоріжжі, Черкасах та Вінниці. Гасло цьогогорічної акції – «Озбройтеся правдою!».

За сім місяців поточного року Інститут масової інформації України зафіксував один випадок убивства журналіста, 30 – побиття та нападів на журналістів, 39 – перешкоджання законній професійній діяльності журналістів та 9 випадків цензури.

УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ –
НА ЯРМАРКУ У ФРАНКФУРТІ

Україна візьме участь у 67-му міжнародному книжковому ярмарку у Франкфурті-на-Майні (Німеччина), який відбудеться 14-18 жовтня. Про це повідомив перший заступник голови Держкомтелерадіо Богдан Червак.

За його словами, керівництво Франкфуртського ярмарку, з огляду на непросту економічну ситуацію в Україні, надало пільгові умови участі у книжковому ярмарку, знизивши на 30% вартість оплати виставкових площ.

Національна експозиція України розміститься на площі в 100 кв.м. Складатиметься вона з трьох тематичних спрямувань, що відкриватиме зарубіжному видавцеві й читачеві Україну. Перше «вікно» презентуватиме книги про останні політичні події в Україні («Аеропорт» Сергія Лойка, «Ловайськ» Євгена Положія, «Сильне ім'я Надія» Надії Савченко, «Сборник рассказов» Олега Сенцова, «Художник войны» Максима Бутченка та інші).

Друге «вікно» представить твори Ліни Костенко, Юрія Щербака, Сергія Жадана, Любка Дереша, Юрія Винничука, Тараса Прохаська, Юрія Іздрика та інших.

Третє вікно складатиметься з книг українських авторів у перекладі на мови народів світу – англійську, німецьку, французьку, іспанську тощо. Це «Кобзар» Тараса Шевченка у перекладі англійською та німецькою, перекладені твори сучасних письменників Андрія Куркова, Марії Матіос, Юрія Андруховича, Оксани Забужко, Андрія Котюхи, Сергія Жадана та інших.

За повідомленнями українських видань та інформаційних агенцій

АМЕРИКА СЬОГОДНІ

Катерина Кіндрась,
власний кореспондент
«Нової газети» в Америці

Приміщенням для теледебатів було обрано ангар площею в 8,4 тисяч квадратних метрів, де зберігається президентський літак, яким користувався Рональд Рейган і який став тепер музейним експонатом. Але його невідступна присутність на задньому плані «дискусійної сцени» відігравала не лише суто декоративну роль, а й постійно повертала учасників «телебита» в реальність, наводила на аналогії й примушувала дискусантів «приземлювати» свої передвиборні міркування та обіцянки.

Дебати, які проводив і транслював на всю країну телеканал CNN, відбувалися двома серіями. У першій взяли участь чотири політики (колишній губернатор штату Нью-Йорк Джордж Патакі, сенатор від Південної Кароліни Ліндсі Грем, губернатор штату Луїзіана Боббі Джиндал, колишній сенатор від штату Пенсильванія Рік Санторум), котрі мають найнижчі рейтинги з моменту перших дебатів, які 6 серпня проводив телеканал Fox News. Спочатку до цієї групи входила й Карлі Фіоріна, колишня глава компанії Hewlett-Packard, однак CNN уточнила свої правила відбору й перевела її до «вищої ліги».

Претенденти на Білий дім з «ліги нижчої» висловили свої міркування з приводу геополітичної кризи на Близькому Сході, ядерної угоди з Іраном, проблеми нелегальних іммігрантів та біженців. Їхні думки були критичними й аргументованими стосовно адміністрації чинного президента, але цікавили, згідно з рейтингами їхньої довіри, дуже невелику частину потенційного американського електорату.

Багато очікуваною й динамічною була друга частина дійства, під час якого виступили 11 претендентів, з числа яких і буде обрано кандидата від республіканців, який змагатиметься за президентську посаду на завершальному етапі перегонів. З найсильнішими позиціями до Каліфорнії приїхав Дональд Трамп – абсолютний лідер усіх найавторитетніших соціологічних досліджень та опитувань.

Поряд з ним і Фіоріною на дискусійний подіум вийшли

колишній директор відділення педіатричної нейрохірургії в шпиталі Джона Гопкінса Бен Карсон, экс-губернатор Флориди Джейб Буш, сенатор від штату Техас Тед Круз, губернатор штату Вісконсін Скотт Вокер, сенатори Ренд Пол (штат Кентакі) і Марко Рубіо (штат Флорида), губернатор штату Нью-Джерсі Кріс Крісті, колишній губернатор Арканзасу Майк Гакабі та губернатор Огайо Джон Кейсіч. У перших теледебатах на Fox News брав участь і экс-губернатор штату Техас Рік Перрі, але він зупинив свою участь у передвиборній боротьбі, а колишній губернатор Вірджинії Джим Гілмор не отримав запрошення прибути

Учасники теледебатів

ВАЖКА ДОРОГА ДО БІЛОГО ДОМУ

16 вересня в Президентській бібліотеці Рональда Рейгана в місті Сімі-Веллі (штат Каліфорнія) відбулися другі за ліком офіційні теледебати між 15 претендентами за право стати кандидатом від Республіканської партії на президентських виборах – 2016. Модератором зустрічі виступив провідний журналіст вашингтонського відділення CNN Джейк Таппер

Теледебати в Каліфорнії засвідчили, що між Дональдом Трампом та Джейбом Бушем немає затятої конфронтації

до Каліфорнії, оскільки не зумів сягнути рейтингової планки, яка повинна бути не нижчою одного відсотка. Група ж лідерів, за результатами соціологічного дослідження на замовлення телеканалу CBS та газети New York Times, напередодні дебатів виглядала так: Дональд Трамп – 27 % підтримки, Бен Карсон – 23 %, по 6% – у Джейба Буша, Майка Гаккабі й Марко Рубіо, в Теда Круза – 5 %.

Одним із головних об'єктів критики політичних опонентів демократа Обами стала на теледебатах у Каліфорнії його зовнішня політика в Європі та на Близькому Сході. Зокрема, президентові та його адміністрації дісталася за недостатню рішучість, у тому числі у ставленні до агресивної політики Росії.

Так, сенатор від штату Флориди Марко Рубіо зауважив, що Москва нині використовує той вакуум, який залишила адміністрація США на Близькому Сході. Він навіть спрогнозував російські авіанальоти в регіоні у найближчий час на підтримку режиму Башара Асада. «Я добре розумію, що робить Ро-

сія й, зокрема, Путін – він хоче, щоб РФ відновила статус держави, що має геополітичний вплив», – наголосив Рубіо.

Єдина жінка-кандидат у таборі республіканців Карлі Фіоріна взагалі відкинула можливість поміркованої політики стосовно Москви. Вона назвала Росію «кепським гравцем», коментуючи її дії на Близькому Сході, передусім у Сирії. При цьому Фіоріна висловила за демонстрацію сили, наголосивши, що з Москвою взагалі не потрібно вести діалогу. Вона підкреслила, що Сполучені Штати мають «послати чіткий сигнал Путіну», посиливши Шостий флот, наземний контингент в Європі та систему протиракетної оборони (ПРО).

Дещо іншу, більш помірковану позицію щодо Росії висловив Дональд Трамп, який на другому раунді дебатів тримався більш стримано й менш агресивно. Коли Джейб Буш на одну з його реплік відреагував збуджено, навіть з деякою агресією, Д.Трамп подружньому його підбадьорив: «Цього разу ти маєш більше енергії. Мені це подобається».

Що ж до міжнародної політики, то нью-йоркський міллярдер переконаний, що Володимир Путін так зухвало поводить сьогодні у світі насамперед тому, що зовсім не поважає Барака Обаму, «в нього поваги до американського президента – рівно нуль». Тому лідер рейтингів виступає за переговори з Кремлем, будучи переконаним, що особисто він, поспілкувавшись з президентом Росії, знайде з ним спільну мову. При цьому він упевнений, що так само зможе «порозумітися» з багатьма світовими лідерами, в тому числі Китаю та Мексики, які використовують Америку в своїх економічних та інших інтересах і з якими нинішня адміністрація Білого дому не може знайти точок дотику. «І в нас не буде тих проблем, які ми нині маємо з Росією та багатьма іншими країнами», – підкреслив Трамп. Схожу думку висловив і сенатор від штату Кентаккі Ренд Пол, нагадавши, що американські президенти йшли на переговори з Радянським Союзом навіть за часів холодної війни, коли си-

туація була набагато серйознішою. Те саме він запропонував реалізувати й у відносинах з Іраном та Китаєм.

Під час каліфорнійських теледебатів кандидати-республіканці обговорили також питання внутрішньої політики, зокрема легальної й нелегальної імміграції, 14-ї поправки до Конституції, медичного здоров'я нації, податкової системи та ін.

На думку газети Los Angeles Times, з вересневих республіканських теледебатів у Сімі-Веллі варто зробити п'ять основних висновків: поняття «політик» стає в республіканському лексиконі дедалі «бруднішим», найкраще свої трибунні можливості використала Карлі Фіоріна, Майк Гаккабі удостоївся найвищої відзнаки в категорії «Ненависть до іранської угоди», Дональд Трамп й далі нападає на Джейба Буша, підходить до міжнародної політики й розв'язання «болючих питань» геополітики в кандидатів дуже різні, а часто й протилежні...

«Якби я сидів вдома і дивився по телевізору, як політики неспроможні дійти згоди, як вони хитаються то вперед, то назад, я б вимкнув цей телевізор. Я маю на увазі, що люди в себе вдома, по всій країні, хочуть знати конкретно, що ми збираємося зробити, аби виправити ту ситуацію, в якій їм випало жити...» – сказав губернатор Огайо Джон Кейсіч, «приземлюючи» політичні амбіції своїх колег.

Офіційного кандидата республіканців на остаточному проміжку президентських перегонів буде визначено на партійному з'їзді 18-21 липня 2016 року в Клівленді (штат Огайо). 58-мі президентські вибори в США призначено на вівторок, 8 листопада наступного року.

Фото CNN

В АМЕРИЦІ

ПАПА РИМСЬКИЙ
ФРАНЦИСК У США

Під час візиту Папи Римського Франциска до Сполучених Штатів наступного тижня, в рамках якого він відвідає три міста, лише чотири промови із запланованих 18 Понтифік виголосить англійською мовою. Папі, який народився в Аргентині, найлегше розмовляти іспанською, сказав Associated Press речник Ватикану, хоча Понтифік вільно володіє також німецькою та італійською. Англійською мовою Папа виступатиме, зокрема, в Білому домі та Конгресі.

Програма перших відвідин США 78-річним Франциском буде щільною. Після візиту на Кубу він два дні проведе у Вашингтоні, де зустрінеться з Б.Обамою та виступить у Конгресі. Відтак відвідає Генасамблею ООН у Нью-Йорку та Світову зустріч сімей у Філадельфії, а 27 вересня повернеться до Рима.

Тим часом, стало відомо, що спецслужби Сполучених Штатів змогли усунути загрозу безпеці Папи Римського під час його візиту до США. Із заявою про попередження замаху на Понтифіка виступив Майкл Маккол, який обіймає посаду керівника комітету з національної безпеки в Палаті представників американського Конгресу.

Як стверджує конгресмен, оприлюднені дані він отримав від керівництва Секретної служби. Саме вона займається охороною в країні високопоставлених осіб.

БАРАК ОБАМА ЗАЯВИВ,
ЩО СТРАТЕГІЯ ПУТІНА
В СІРІЇ ПРИРЕЧЕНА НА
ПРОВАЛ

Президент США Барак Обама заявив, що попри конфлікт США та Росії з приводу України, інтереси Вашингтона та Москви перетинаються в питанні протидії екстремізму та терористичному угрупованню «Ісламська держава». Про це президент США заявив 11-го вересня під час звернення до військовиків США «Worldwide Troop Talk».

Барак Обама назвав «кепськими новинами» те, що Росія продовжує підтримувати сирійського диктатора Башара аль-Асада і розповів, що Путін проігнорував прохання припи-

нити фінансову підтримку режиму Асада та продаж йому зброї. «Путін не сприйняв мої попередження і в результаті ситуація погіршилась», – заявив Обама. При цьому він зазначив, що присутність російських військових радників та зброї у Сирії не вплине на стратегію США. «Ми продовжимо надсилати Росії сигнали, що додаткові зусилля з її боку не допоможуть, якщо обрана стратегія приречена на провал», – наголосив Обама.

У Сполучених Штатах Америки вже не раз за останні дні висловлювали серйозне занепокоєння тим, що Росія, яка є фактичним союзником режиму сирійського президента Асада, різко розширює свою військову присутність у підконтрольній режимові частині території Сирії. Вашингтон попереджав, що можлива участь росіян у захисті сирійського режиму від його неісламістських супротивників може призвести до конфронтації з міжнародною коаліцією, яка воює в Сирії та Іраку з ісламістським угрупованням «Ісламська держава».

РОСІЇ МОЖУТЬ
ЗАГРОЖУВАТИ НОВІ
САНКЦІЇ

Росія може зіткнутися з новими санкціями, якщо президент РФ Володимир Путін не прийме «стратегічне рішення» по Україні. Про це 15 вересня заявив речник Білого дому Джош Ернест. Він також підкреслив, що питання скасування санкцій розглядатиметься в залежності від дотримання Росією Мінських угод.

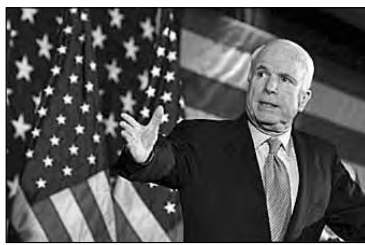

«РФ може зіткнутися з посиленням міжнародної ізоляції та новою санкційною політикою, спрямованою на продовження й посилення існуючих санкцій. Мета цих санкцій – схилити Путіна до прийняття стратегічного рішення про припинення війни на Донбасі та повернення Криму Україні», – зазначив речник Білого дому.

Раніше повідомлялося, що Євросоюз і США розглядають можливість введення нових санкцій проти Росії в разі, якщо влада самопроголошених «народних республік» відмовиться проводити місцеві вибори 25 жовтня – в день, коли вибори відбудуться на території решти України.

ДЖОН МАККЕЙН
ВІДМОВИВСЯ ІХАТИ
СПОСТЕРІГАЧЕМ НА
ВИБОРИ ДО СЕПАРАТИСТІВ

Американський сенатор-республіканець Джон Маккейн відхилив запрошення взяти участь у спостереженні за перебігом виборів у самопроголошеній «Луганській народній республіці».

У понеділок, 14 вересня, голова самопроголошеної «ЛНР» Ігор Плотницький під час пресконференції звернувся до Джона Маккейна із закликом приїхати на Схід України і поспостерігати за підготовкою та проведенням місцевих «виборів». Плотницький охарактеризував сенатора як «найправдивішу людину, демократа з демократів, який їздить по всьому світу розповідати правила й умови демократії».

«Хоча я зазвичай не займаюся моніторингом на виборах в уявних країнах, я вдячний за це унікальне запрошення, – відповів голова комітету Сенату з питань збройних сил. – Якщо так звана «Луганська народна республіка» зацікавлена в проведенні демократичних виборів, я пропоную їй прихильникам скласти зброю і взяти участь у жовтневих місцевих виборах у вільній та єдиній Україні». Дж.Маккейн неодноразово виступав за те, щоб США активніше підтримували Україну в її боротьбі з проросійськими сепаратистами та регулярними російськими військами на Сході України й надали українським військовикам оборонне озброєння.

У СЕНАТІ ЗНОВУ
ПРОВАЛИЛАСЯ СПРОБА
БЛОКУВАННЯ УГОДИ
З ІРАНОМ

Увівторок, 15 вересня, сенатори-республіканці вже вкотре не змогли провести резолюцію, яка змогла б заблокувати угоду з Іраном щодо його ядерної програми. Сенатори від Демократичної партії не дали поставити цей документ на остаточне голосування. Проти проголосувало 42 законодавця. За регламентом для блокування резолюції було досить 41 голос від загального числа членів Сенату США (100 осіб).

Угоду щодо ядерної програми Ірану було підписано 14 липня. Згідно з документом Тегеран іде на цілу низку поступок у питанні своєї ядерної програми. У відповідь західні країни почнуть поступове скасування економічних санкцій проти Ірану.

В кінці липня спікер Палати представників американського Конгресу республіканець Джон Бейнер пообіцяв зірвати угоду з Іраном. За його словами, угода загрожує безпеці американського народу. Він вважає, що ця угода «швидше за все, розпалить гонку

ядерних озброєнь у всьому світі». Після того, як конгресмени-республіканці розкритикували угоду з Іраном і внесли на розгляд проект резолюції про її несхвалення, Обама пригрозив використати право вето в разі провалу угоди з Іраном у Конгресі.

ПОЖЕЖІ В КАЛІФОРНІЇ
ТА ПОВІНЬ У ЮТІ

Щонайменше 400 будинків знищено сильною лісовою пожежею в Північній Каліфорнії. Каліфорнійський департамент лісового господарства та пожежної охорони підтвердив у неділю, 13 вересня, інформацію про загибель одного з пожежників. Також чиновники повідомили про руйнацію двох багатоквартирних комплексів та 10 підприємств. Тисячі людей евакуйовано.

Як повідомляє інформаційна агенція Associated Press, пожежа почалася в другій половині дня в суботу, 12 вересня, від удару блискавки в дерева. До вечора неділі, незважаючи на всі зусилля пожежників, локалізувати вогонь не вдалося. Полум'ям знищено значну частину містечка Мідлтаун (населення – 1300 осіб). Повністю вигоріла головна вулиця цього міста. Влада Каліфорнії евакуювала 2,7 тисяч мешканців містечка Сан-Андреас на півночі штату. В каунті Лейк і Напа введено режим надзвичайної ситуації. В каунті Амадор і Калаверас в центральній Каліфорнії, де з вогнем борються 3,3 тисячі пожежників, пожежа продовжує розростатися. У цій частині площа пожежі сягає 26,3 тисячі гектарів лісу, евакуйовано більше трьох тисяч осіб. Тим часом, щонайменше 15 осіб загинуло в результаті повені в американському штаті Юта. Через рясні дощі рівень кількох мілководних річок поблизу міста Гілдейл та у всесвітньо відомому національному парку Зайон раптово підскочив. Потоки води змивали людей з мостів та доріг обабіч річок. Деякі опинилися у пастці у власних автомобілях. Стрімкий потік змив кілька припаркованих автомобілів, всередині яких перебували жінки та діти.

РОСІЯНИН ВИЗНАВ СЕБЕ
ВИННИМ У НАЙБІЛЬШІЙ
КІБЕРАТАЦІ В ІСТОРІЇ США

Росіянин, якого обвинувачують у США в найбільшій гакерській атаці, що призвела до крадіжки даних 160 млн. банківських карт, визнав себе 16 вересня винним. Про це повідомляє інформаційна агенція Reuters.

Володимир Дрінкман заявив у суді, що вступив у змову з чотирма особами. Американські право-

охоронці стверджують, що разом вони викрали понад 300 мільйонів доларів. Серед компаній, які піддалися кібератакам в період з 2005 по 2012 роки, були Nasdaq, торговельна мережа 7-Eleven, французька компанія Carrefour SA, JC Penney Co, авіакомпанія JetBlue та інші. Всього від діяльності гакерів постраждало 16 компаній.

В.Дрінкману може загрожувати до 30 років ув'язнення.. Вирок буде оголошено 16 січня.

Росіянина було заарештовано в 2012 році в Нідерландах, а потім екстрадовано до США.

Серед обвинувачуваних у цій справі фігурують ще троє росіян і один українець. Одного з них, росіянина Дмитра Смілянця, вже екстрадовано з Нідерландів до Штатів. Троє інших (росіяни Олександр Калінін, Роман Котов та українець Михайло Ритіков) перебувають у розшуку.

ТИЖДЕНЬ МОДИ
В НЬЮ-ЙОРКУ

Іспанська актриса Пенелопа Круз та редактор американської версії журналу Vogue Анна Вінтур були помічені у перших рядах глядачів, які прийшли на показ мод від дизайнерки Каролайни Геррери під час Тижня моди у Нью-Йорку, який завершився 17 вересня.

Основні фасони дуже жіночної її колекції – спідниці та сукні з двох частин. А основні елементи – пір'я, шифон та вишивка, які є знаковими для стилю Геррери. Дизайнерка Даяна фон Фюрстенберг своєю новою колекцією для весни 2016 року дає кожній жінці шанс «написати свою власну долю». У її ностальгійній колекції в стилі 1970-х переважають металеві золоті деталі, надруки, комбінезони та костюми із завищеною талією. Шкіра йшла разом із шифоном та шовком. У кольоровій палітрі переважало біле, золоте, гакі, яскраво-рожеве та надруки у таких самих тонах. Легендарний дизайнер Томмі Гілфірер запозичив натхнення у смарагдових водах Карибського моря. Моделі в його шатах походжали підйомом у бікіні й кокетливих маленьких спідничках. Вигляд завершували плетеним гачком капелюшки та бісерні прикраси, на ногах – зручні капці та босоніжки.

За повідомленнями світових та американських інформаційних агенцій

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

ЗАОЩАДЬТЕ

на оплаті кваліфікованих
витрат пов'язаних з навчанням

Selfreliance
VISA

3.99

% APR
на 6 міс.

ВИКОРИСТОВУЮЧИ СВОЮ
Visa® Credit картку з "Самопоміч"
від 1 серпня до 30 вересня 2015 р.

2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 773-328-7500
5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100 Palatine IL 847-359-5911

Selfreliance.Com
300 E. Army Trail, Bloomingdale IL 630-307-0079

734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

*Транзакції проведені 1 серпня 2015 р. до 30 вересня 2015 р. у кваліфікованих продавців будуть опроцентовуватися при річній процентній ставці 3.99%(Annual Percentage Rate) на 6 місяців. 9.9% Low rate Visa Platinum, 11.9% Visa Platinum points /Cash back, 14.9% Visa Classic. Після промодіального періоду баланс, що залишається, повертається до опроцентовування при стандартній річній процентній ставці, що зобов'язує на Вашому рахунку. Кваліфіковані категорії продавців: 5045,5192,5300,5310,5311,5411,5611,5621,5651,5661,5691,5732,5734,5942,5943,8211,8220,8244,8249,8299. За більш докладною інформацією звертайтеся до кредитівки "Самопоміч".

**Full Financial
Services**

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

КОНКУРС ДЛЯ ДІТЕЙ ПРОЕКТ

РІЗДВЯНІ КАРТКИ

Минулорічний проект Різдвяних карток з участю дітей від 6-18 років був дуже успішним, і тому Український Народний Союз цього року знову приготується до цього проекту. УНСоюз ласкаво заохочує і дає можливість дітям взяти участь у цьому проекті та вислати свої малюнки на тему "Українське Різдво" для репродукції.

УНСоюз запрошує учасників – дітей у віці від 6 до 12 років (група 1) та дітей у віці 13-18 років (група 2) – взяти участь в проекті різдвяних карток УНСоюзу. Для репродукції приймаємо оригінальні твори. Роботи до видруку вибираються комітетом суддів. Тематика творів повинна зображати ідею українського різдвя. Кожен вибраний твір буде ідентифікований іменем, віком та адресою художника. Щороку

понад 150,000 карток висилаються до громади. Щороку українська громада підтримує цей проект, особливо коли є нагода відзначити наших наймолодших мистців. Весь дохід з продажі різдвяних карток призначено на користь Союзівки; додатково, декотрі датки призначено на Свободу, Український Тижневик та генеральний фонд – Український Народний Фонд при УНСоюзі. Всі твори будуть видруковані в обидвох газетах УНСоюзу – Свободі та Українському Тижневику.

Просимо ознайомитися з усіма вказівками та правилами, що подані нижче:

1. Вибрані твори повинні відображати українське різдво.
 2. На зворотній стороні картки знаходиться ім'я, адреса та техніка молодих мистців.
 3. На конкурс приймається один (1) оригінал від мистця. Твір повинен бути розміром не більшим, ніж 8.5" X 11". На видрукованих картках твори будуть зменшені.
 4. Кожний твір повинен бути відповідно підписаний.
- ДРУКОВАНИМИ ЛІТЕРАМИ: ім'я (В ОБИДВОХ МОВАХ), повна адреса, телефон, електронна пошта – друковані на зворотній стороні твору та виповнена анкета конкурсу.

5. Приймаємо твори різних жанрів і техніки – олійні, акварелі, пастелі, кольорові олівці – на білій папері. Найліпше друкуються яскраві кольори.

6. Твори не повертаються мистцям, вони залишаються власністю УНСоюзу.

7. УНС має право (1) відтворювати картки без жодного гонору, (2) та мистець відмовляється від права друку.

8. Переможці конкурсу будуть повідомлені не пізніше 24-го жовтня 2015 р.

9. Твори приймаємо до 17 жовтня, 2015 р.; спізнені експонати не будуть прийняті. Просимо надсилати твори на руки Оксани Тритяк - Ukrainian National Association, 2200 Route 10, Parsippany, NJ, 07054, Attn. O. Trytjak or oksana.trytjak@verizon.net, Tel. 973 292-9800 X 3071.

10. Рішення суддів буде остаточним.

11. Весь дохід призначено на освітні, культурні та молодечі програми на СОЮЗІВЦІ.

12. Датки можна відраховувати від податку, як призначено законом.

PLEASE PRINT

NAME: _____

ДРУКОВАНИМИ ЛІТЕРАМИ В УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ

NAME: _____

PRINTED IN THE ENGLISH LANGUAGE

ADDRESS: _____

TEL: _____ E-MAIL: _____

DATE OF BIRTH _____ NAME OF SCHOOL _____

**УКРАЇНСЬКА НАЦІОНАЛЬНА
ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА СПІЛКА**

2.05% APR*

Депозитний сертифікат (CD) на
60 МІСЯЦІВ

* Річна процентна ставка
Положення і умови можуть бути змінені без попереднього повідомлення

ГОЛОВНЕ БЮРО:
215 Second Avenue, New York, N.Y. 10003 • Tel. (212) 533-2980 • Fax. (212) 995-5204
(866) 859-5848
www.UkrNatFCU.org

ВІДДІЛЕННЯ:
BROOKLYN - 1678 East 17th St., Brooklyn, N.Y. 11229 • Tel. (718) 376-5057 • Fax. (718) 376-5670
SOUTH BOUND BROOK - 35 Main St., So. Bound Brook, N.J. 08880 • Tel. (732) 489-9085 • Fax. (732) 489-9165
PERTH AMBOY - 615 Amboy Ave., Perth Amboy, N.J. 08861 • Tel. (732) 802-0480 • Fax. (732) 802-0484

NCUA
National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

**ПОДАРУЙТЕ УКРАЇНСЬКУ КНИЖКУ
СВОЄМУ АМЕРИКАНСЬКОМУ ПРИЯТЕЛЮ!**

У Лондоні побачив світ англійською мовою

Роман Василя Шкляра
«ЧОРНИЙ ВОРОН»
(RAVEN'S WAY)

Придбати книгу можна за інтернет-адресами:
www.amazon.com/Ravens-Way-Vasyl-Shkliar/dp/0993197205
www.kalynalanguagepress.com

38-ма щорічна конференція АСОЦІАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ ПРАВНИКІВ АМЕРИКИ

**23 – 25 жовтня 2015,
п'ятниця-неділя**

THE ROOSEVELT HOTEL
45 E 45th Street, New York, NY 10017

Для отримання додаткової інформації
перейдіть на інтернет-сторінку:
WWW.UABA.ORG

**запрошуємо
громадськість
на денні сесії в суботу**

**Самопоміч (Н.Дж.)
Федеральна Кредитна Спілка**
www.bankuke.com

**SELF RELIANCE (NJ)
FEDERAL CREDIT UNION**

851 Allwood Rd.
Clifton, NJ 07012
(973) 471-0700

237 Dayton Ave.
Clifton, NJ 07011
(973) 772-0620

MORTGAGE SALE!

Limited Time Offer!

15% down payment with: **NO PMI***

Fixed Rate Mortgage from
3.00% APR**

Adjustable Rate Mortgage from
2.50% APR**

NCUA
National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

*PMI is Private Mortgage Insurance.
**APR is Annual Percentage Rate. Rates are effective June 16, 2015 and are subject to change. 1-4 Family owner-occupied.

**EQUAL HOUSING
OPPORTUNITY**

ФЕСТИВАЛІ

КОДИ ПІСНЯ – ЯК МОЛИТВА

Минулої неділі, 13 вересня, у Стемфорді (штат Коннектикут) відбувся День України, який проводиться тут майже півстоліття – завдяки підтримці й самопошану вірян, духовенства десяти українських католицьких парафій штату та численних гостей

Цього року Український фестивальний День у штаті Коннектикут відбувся 48-й раз. Започаткований при Українській католицькій єпархії майже півстоліття тому безкорисливим й самовідданим християнином Романом Гезеєм за підтримки єпископа Івана Стеха, фестиваль живе до сьогодні, оберігаючи й примножуючи традиції попередників, започатковані в далекому від нас 1965 році.

Недільний день розпочався Архиєрейською Службою Божою, яку відправили владика Павло Хомницький та владика-емерит Василь Лостен разом з отцями українських католицьких церков штату Коннектикут. Дякуючи Всевишньому за його ласки й щедроти, віряни молилися за мир та спокій в Україні: «Отче Небесний, Твій син учив нас: «Блаженні миротворці, бо вони синами Божими назвуться...» У цей час ми гаряче молимося, щоб Твій Дух Святий надихав людей в Україні ставати миротворцями, щоб вони шукали примирення й діалогу, щоб на цій багатостраждальній землі запанував мир між народами й відродилися людські права... Боже, Отче наш, молимо Тебе: заспокой страждання, зціли поранених і приймай душі полеглих у Твоєму Царстві Небесному...»

Пізніше, перед святковим концертом, звертаючись зі словами благословлення, владика Хомницький нагадав, що прийшов у Стемфордську єпархію десять літ тому, але з року в рік проймається дедалі

Цьогорічний Український фестиваль у Стемфорді був велелюдним, як ніколи

більшою гордістю за християнську громаду, яка гуртується тут і самовіддано розбудовує українське громадське життя в Коннектикуті. «З роками дедалі очевиднішою й очевиднішою стає роль нашого фестивалю, яку він відіграє, представляючи багату й прекрасну українську культуру на теренах нашого штату», – сказав владика Хомницький, дякуючи насамперед членам фестивального комітету та численним добровольцям.

Фестивальний комітет – це самовідданий, працьовитий, глибоко люблячий Україну християнин, яким громада довіряє цілковито. Цього року до нього входили Дональд Горбатий (голова управи комітету Українського Дня в Стемфорді), Роман Станіславський (голова фестивального комітету-2015), Михайло Мурин, Олена Станіславська, Глорія Горбата, Ванда й Володимир Мельники.

Усі виручені кошти комітет Українського Дня в штаті Коннектикут перераховує на потреби семінарії Святого Василя Великого, Стемфордського єпархіального культурного центру, музею та інші невідкладні християнські добробчинні справи. Минулого року ця сума становила 20 тисяч доларів, усього ж впродовж фестивальных років комітет зібрав понад півмільйона доларів.

Продовжуючи думку єпарха Стемфордського, отець Роман Малайчук, ректор семінарії Святого Василя Великого в Стемфорді, подякував Всевишньому за благословенну нагоду українцям тут, на американській землі, розмовляти рідною мовою, співати своїх пісень, радіти життю, водночас не забуваючи, що на нашій материнській землі в цей час ллється кров, вмирають молоді хлопці, сиротіють діти,

Характерною рисою Стемфордського фестивалю були добродійні акції організацій, які збирали кошти для підтримки добровільних батальйонів, що воюють на Східному фронті

Заслужений артист України Володимир Вермінський з Тернополя на Стемфордському фестивалі вперше

Кожен український фестиваль – це завжди ще й свято вишиванки

Сестри Павлишин виступають на Українських фестивальних днях у штаті Коннектикут упродовж багатьох років

множаться прихистки для біженців... А його звернення: «Нехай наші пісні, які лунають сьогодні, стануть також молитвами за мир і спокій в Україні» задало тон і настрій усьому подальшому перебігу фестивалю.

Головні події свята розгорталися довкола відкритої сцени, де виступали танцювальні й пісенні гурти та солісти як з Коннектикута, так і Нью-Йорка та Нью-Джерсі. Багатопланою й яскравою була концертна програма, яку вели Олена та Роман Станіславські: хореографічні композиції, популярні естрадні «шлягери», співана поезія, імпровізації в супроводі бандури, хоровий спів... Крім

знаних і відомих у громаді артистів та колективів, таких як «Калинонька» (Стемфорд), «Золотий промінь» (Гартфорд), «Барвінок» (Бавнд-Брук), сестри Наталя та Надійка Павлишин, заслужений артист України Павло Доскош, цього року на Стемфордському фестивалі вперше виступив і лауреат Всеукраїнської літературно-мистецької премії імені братів Богдана та Левка Лепких, переможець Голівудського конкурсу видовищних мистецтв, керівник гурту «Нескорені» Володимир Вермінський, який приїхав з Тернополя й полонив слухачів своїми патріотично-ліричними піснями «Білі сніги», «Не відлітай», «Чорні ворони».

Гостинно приймав відвідувачів музей, де зібрано рідкісні експонати, які розкривають найяскравіші й найдраматичніші сторінки історії української церкви та народного мистецтва. Колориту додавав і ярмарок, на якому свої вироби й послуги представляли більш як два десятки приватних компаній та організацій. Тут можна було придбати не лише вишиванку, книгу рецептів українських страв від найкращих господинь, українське пиво, українські прикраси, а й патріотичну футболку з найактуальнішим українським гаслом.

Характерною рисою американських фестивалів двох

післямайданних років стали добродійні волонтерські організації, які ведуть просвітницьку роботу про події в Україні й збирають кошти для підтримки добровільних батальйонів, що воюють на Сході України, а також поранених та сиріт. Наприклад, «Госпітальєрам» вдалося зібрати понад 2 тисячі доларів, які буде переказано українським медикам.

Смачною й щедрою була й українська кухня. Весело – забава під звуки ансамблю «Галичани».

З роками єпархіальне свято, в якому беруть участь усі парафії українських католицьких церков Коннектикута, гуртуючись довкола Стемфордської

єпархії, переросло в свято всього штату – оскільки авторитет українства в Коннектикуті високий і впливовий, а пісенно-танцювальна слава – гучна й самобутня.

48-й Український фестиваль у Стемфорді завершився, але 17 жовтня Стемфордська єпархія запрошує на нову гостину – зустріч родин. Бо щаслива родина – це міцна громада, а міцна громада – це міцне українство в усьому світі.

Вл.інф.
На першій сторінці –
владика Павло Хомницький
(у центрі) з гостями 48-го
Українського фестивалю
в Стемфорді

ЗА ГОРНЯТКОМ КАВИ

Наш співрозмовник: Василь ШКЛЯР – один з найвідоміших і найбільш читаних сучасних українських письменників. Народився 10 червня 1951 року в селі Ганжалівка Лисянського району на Черкащині, де й пішов до початкової школи. Пізніше родина переїхала до міста Звенигородки, де Василь закінчив 10-річну школу зі срібною медаллю (1968 р.), а відтак вступив на філологічний факультет Київського університету. Звідти його хотіли вигнати за те, що під час трудового семестру в колгоспі грався бомбою (див. повість В.Шкляра «Стороною дощик іде»), але він перевівся до Єреванського університету, де 1972 року й отримав диплом про вищу освіту.

Працював у пресі, займався політичною журналістикою, був у «гарячих точках». Цей досвід (зокрема, подробиці операції з порятунку сім'ї генерала Дудаєва після його загибелі) потім відтворив у романі «Елементал» (2001). 1991 року стає членом Проводу Української республіканської партії та пресекретарем УРП (до 1998 р.). У березні 1998 року був кандидатом в народні депутати України від виборчого блоку «Національний фронт».

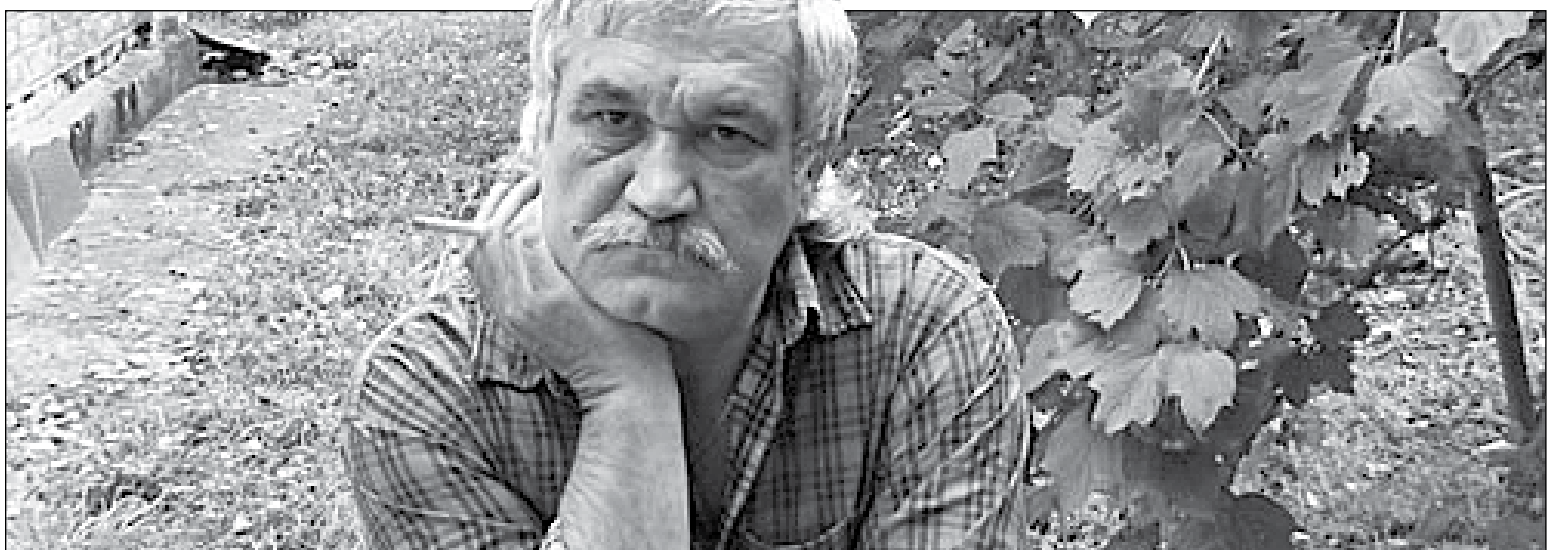
Писав прозу, видав більше десятка книжок, зокрема романи «Тінь сови», «Ностальгія», збірки повістей та оповідань «Сніг», «Живиця». Але справжня популярність як письменника прийшла з виходом роману «Ключ» (1999), який зібрав низку нагород. Це був перший твір автора після тривалої паузи. Роман писався 1998 року після того, як автор потрапив до реанімації зі смертельним діагнозом, але вижив і в шпиталі почав писати «Ключ».

В 2000–2004 роках був головним редактором видавництва «Дніпро»... Володіє вірменською мовою. Перекладав з вірменської та новогрецької. Значного розголосу набув його переклад «Тараса Бульби» М. Гоголя, зроблений з 1-го видання повісті. В ньому була відсутня додана пізніше Гоголем підписком російських критиків хвала російському цареві.

Член Спілки письменників України з 1978-го, Асоціації українських письменників з 1999 року.

Особливий резонанс викликав роман Шкляра «Чорний ворон». Він вийшов наприкінці 2009 року у видавництві «Ярослав Вал» (Київ) і майже одночасно (під назвою «Залишенець») – у видавництві «Клуб сімейного дозвілля» (Харків). Роман відтворює одну з найдраматичніших і найбільш замовчуваних сторінок української історії – боротьбу українських повстанців проти окупаційної влади у 1920-х роках. За цю повість у 2011 році був удостоєний Національної премії ім.Т.Шевченка, але відмовився її прийняти з рук В.Януковича. Натомість був удостоєний Народної Шевченківської премії.

Останні твори письменника – роман «Маруся» й повість «Чорне сонце». Мешкає й працює в Києві.

ВАСИЛЬ ШКЛЯР: «ЧОРНИЙ – КОЛІР НЕЗЛАМНИХ»

* * *

– Пригадується наша зустріч в Америці, коли ти розповідав, що після прочитання «Чорного Ворона» на Сході України до тебе підійшли юнаки й попросили: «Покажіть, де вмерти за Україну?» Ти тоді сказав їм: «Хлопці, спершу поживіть для України...», не знаючи, що дуже скоро настануть інші часи. Щойно вийшла твоя нова книжка «Чорне Сонце», яку ти представив на Форумі видавців у Львові. Вона про тих самих хлопців, які готові були віддати життя за Україну?

– Ти як у воду дивишся. Повість «Чорне Сонце», власне, й почалася з тієї зустрічі у Кривому Розі. Тих-таки хлопців я зустрів через три роки на Майдані під час Революції Гідності. Вони були у перших лавах повстанців. Взагалі там було

багато моїх читачів. «Чорний Ворон» став гітом і в бібліотеці Майдану, яка містилася в Українському домі на Європейській площі. Коли я приходив ночами на Майдан, хлопці казали мені: «Ради Бога, пане Василю, ідіть додому, ви своє вже зробили, решту ми зробимо за вас». Серед героїв Небесної сотні також були мої читачі. Недавно я провідав могилу Василя Мойсея в Луцьку. Зустрівся там з його старшим братом, священником, котрий показав мені книжку «Чорний Ворон», яку читав Василько. Він і псевдо взяв собі Крук. Снайпер прострелив йому груди. А того хлопчину, що просив показати, де вмерти за Україну, Бог милував. І він пішов воювати на Схід у полку «Азов». Пішов ще тоді, коли не було ані батальйону, ані полку, а були тільки чорні чоловічки, які зненацька з'явилися на Донбасі і стали легендою. Через нього, свого давнього юного приятеля,

я й подружився найближче з азовцями. Їздив до них під Маріуполь, залучав волонтерів, дарував книжки. Хлопці приїздили до мене в Київ на презентацію роману «Маруся». Мій зв'язок із ними постійний.

– Художні твори про війну зазвичай пишуться з відстані часу, напевне, насамперед тому, що потребують його осмислення. Твоє ж «Чорне Сонце» написане «по гарячих слідах»...

– Я зовсім не збирався писати про цю війну, як ти кажеш, «по гарячих слідах». Тема війни справді вимагає глибокого осмислення бодай після її закінчення. І про це я казав на всіх зустрічах з читачами, котрі просили мене написати про сучасних «чорних воронів». Але дивовижні характеристики хлопців-бійців та ще одна філософсько-містична історія, яка трапилася з моїм Сашком (його позивний Художник), не

давали мені спокою. Я мусив це написати.

– «Чорний Ворон», «Чорне Сонце». Що означає у твоїй літературній концептуальній «колористиці» чорний колір? Трагізм, приреченість? Ти – песиміст?

– Та ні, навпаки, чорний – це колір незламних. В українській історії він асоціюється для мене з чимось твердим і непохитним. Був добірний полк Чорних запорожців в Армії УНР, був чорний бойовий прапор холодноярців з написом «Воля України або смерть». До речі, цей прапор майорів і на Майдані разом із державним та червоно-чорним. А ще вояків-бандерівців називали «чорними хлопцями», і ті ж таки азовці спершу були чорними чоловічками, які сформувалися у чорний корпус. А скільки в Україні Чорних лісів, які були домівкою для повстанців! І такий перелік я можу продовжи-

ти. Так, для цивільної людини чорний колір іноді може символізувати жалобу (як, до речі, білий – скорботу), але для війна в моєму розумінні чорне насамперед асоціюється із рідною землею, за яку він готовий віддати своє життя.

Чорне Сонце – давній сакральний знак, що його ми бачимо і на шевронах та емблемі полку «Азов», – також означає глибинний зв'язок із матінкою землею, зі своїми предками. Саме такий зв'язок дає людині особливу енергію у час найтяжчих випробувань.

– **Щойно у Великій Британії побачив світ англomовний переклад «Чорного Ворона». На кого розрахована ця книга? Що взагалі ти очікуєш від англomовного читача?**

– Ця книга насамперед адресована тому англomовному читачеві, для якого найвищою цінністю є свобода і який хоче відчувати волелюбний український світ. І не меншою мірою для людей українського походження, котрі не знають мови своїх пращурів, але прагнуть пізнати своє коріння. Пізнати, щоб любити. Пізнати, щоб пишатися. Пізнати, щоб бути сильнішими. Зрештою, така книжка має бути цікавою для читача, який володіє й українською, й англійською мовами. Адже читання і сприйняття твору двома мовами сприяє, як ніякий інший урок, вдосконаленню вашої і англійської, і української.

– **У тебе була ідея створити фільм за романом «Чорний Ворон». Ти відмовився від цієї ідеї чи такий фільм все-таки коли-небудь з'явиться?**

– Це була не просто ідея. Це – моя мета. І прагнення сотень тисяч моїх читачів, котрі на кожній зустрічі сиплять сіль на рану: «Коли? Коли?». Бо якщо роман сколихнув усю Україну, то уявіть собі що зробить фільм, кажуть вони. Я мав за багато ілюзій, адже втілити цей проект обіцяли чимало впливових сил і людей – від президента Ющенка до парламентських партій і бізнесменів різного рівня. Йшлося, якщо пам'ятаєш, навіть про вихід на Голівуд. Та все захлинулося на ранніх етапах. Згодом я зрозумів: моя найбільша проблема навіть не в грошах, а в тому, що роман «Чорний Ворон», на жаль, вийшов за межі літературного явища і став об'єктом політики. Окрім палких прихильників, він має і вельми впливових опонентів. І якщо ми програли інформаційну війну по всіх статтях, то виграти одну битву з «Чорним Вороном» мені, самотньому вовкові, не вдалося й поготів. Але я не здаюся. Часи змінюються – і багато в чому на нашу користь. Нині тираж сягає ста тисяч. Успіх цих двох романів якраз і засвідчує гостру спрагу нашого читача до історичної прози на тему визвольної боротьби. І тут є природне пояснення. Адже українці ніколи не

якщо Україна стане нарешті собою, то екранізованими будуть і «Чорний Ворон», і «Чорне Сонце», і «Маруся»...

знали своєї правдивої історії. Вони вивчали її в перекрученому, спотвореному вигляді під диктат окупанта. Справдешні

ки з боку телебачення, кіно та всіх отих інтернет-винаходів. І такі загрози справді існують, даються взнаки, але художня

і в час війни. Можливо, навіть посилюється. Мені вселяє надію український воїн, який в одній руці тримає автомат, а в другій книжку. Я це часто бачив там, на Сході. Це феномен нового українського героя. Автомат і книжка. До мене підходив один боєць з проханням: «Підпишіть мені «Чорного Ворона». Бо той, що ви мені підписали три роки тому, згорів у Пісках». А цього разу на Форумі у Львові інший воїн, навпаки, попросив поставити автограф на книжці, яка пройшла з ним війну і вціліла. Я взяв цю зачитану, потерту, пропахлу гаром книжку з таким трепетом і хвилюванням, що не сказати. Мені боязко було ставити на ній будь-який напис, бо здавалося, що я можу стерти якийсь особливий слід чи знак.

– **Чим у найближчій перспективі ти порадуєш читача? Чи немає, бува, планів написати якийсь узагальнений роман про час, у який нам випало жити? Щось на кшталт «Чорні дні»?**

– Стривай, я ще не все сказав про книжку на війні. Одного разу, коли азовці брали Широ-

Вручення Василю Шкляру в Холодному Яру, біля пам'ятника на місці останнього бою отамана Василя Чучупаки Народної Шевченківської премії

Василь Шкляр з героями своєї найновішої книги «Чорне сонце» – бійцями батальйону «Азов»

– **До речі, твій роман про повстанську отаманшу Марусю – Олександр Соколовську – побачив світ рівно рік тому. Як його зустрів масовий український читач? Чи є сьогодні взагалі інтерес до історичних романів на тему української визвольної боротьби?**

– «Маруся», як раніше «Чорний Ворон», відразу стала лідером продажів. Двадцять тисяч примірників першого накладу розлетілися за тиждень. Для українського книжкового ринку це показник феноменальний. Нині тираж сягає ста тисяч. Успіх цих двох романів якраз і засвідчує гостру спрагу нашого читача до історичної прози на тему визвольної боротьби. І тут є природне пояснення. Адже українці ніколи не

героїв було названо бандитами, а бандитів – героями. Тому до історичної літератури українці виявляють навіть більший інтерес, ніж до творів про сучасність. Бо сучасні події маємо змогу спостерігати у ЗМІ в режимі онлайн. А минувшину вилущуємо по зернині з архівних джерел. Особливо популярна «Маруся» в Галичині, адже це книжка не лише про повстанську боротьбу в центрі України, а й про Українську Галицьку Армію (УГА), її триумф і трагедію.

– **Яка, на твій погляд, роль літератури сьогодні – в час усюдисущості і всемогутності інтернету, телебачення, кіно, айфонів, айпедів?...**

– Ми вже не одне десятиліття говоримо про фатальні загрози для літератури і книж-

література живе й розвивається далі. Бо це незамінний сегмент у культурному бутті людини. Лише література – і тільки вона! – так глибоко хвилює й вдосконалює нашу уяву, найзагальнішу здатність людського інтелекту й серця. Це не до снаги ані кіну, ані телебаченню, ані навіть театру. Бо вони вибудовують і нав'язують вам свій зоровий ряд, а читач вибудовує його сам згідно зі своїм світосприйняттям, смаком, досвідом... Так, уміння читати й насолоджуватися художнім твором дане не всім, це привілей людей особливого розуму й душевної організації, але такі люди не переведуться ніколи, навіть якщо залишаться в очевидній меншості. Мені вселяє надію ще й те, що нині в Україні інтерес до читання не згасає

кине, трапилася така історія. Серед розбомбленого, зруйнованого міста вони побачили спалену бібліотеку. Заскочили всередину – там вигоріло все. Уціліла одна-єдина книга. Знаєш яка? «Кобзар» Тараса Шевченка. Ну скажи, хіба це не знак згори? Хлопці подарували священну книгу мені. Тепер це найдорожча моя реліквія. А про чорні дні я не писатиму. Немає їх, чорних днів. Є нова доба становлення української людини й нації. Жаль, що це становлення дається нам такою дорогою ціною. Але, видно, так мусило бути. Щодо творчих намірів, то я хотів би, дуже хотів би написати роман про УПА. Уже маю робочу назву – «Золотий перстень». Дай, Боже, сили.

**Розмову провів
Валентин Лабунський**

ДІЄ-СЛОВО

Завершилася одна з найбільших книжкових подій України – XXII Форум видавців, який тривав з 9 до 13 вересня у Львові. Новинкою цього року став розподіл літератури на шість тематичних майданчиків, серед яких: «Історична правда», «Жіноча тема», «Чоловічий клуб», «Кулінарія», «Дитячий майданчик» та «Середня школа». За словами організаторів, таким чином книжковий ярмарок «децентралізовано», а отже, він став зручнішим для відвідувачів. Львів цього року відвідали автори із Зімбабве, Китаю, Єгипту, Білорусі, Бразилії, Естонії, Ізраїлю, Латвії, Нідерландів, Німеччини, Польщі, Росії, Сербії та Фінляндії. Спеціальною країною-гостем стала Франція. Серед спеціальних гостей фестивалю були польський письменник Марек Б'єнчек, польський журналіст, письменник, головний редактор *Gazeta Wyborcza* Адам Міхнік, британський нейрохірург Генрі Марш, німецька письменниця Крістіне Кошель, нідерландський письменник і перекладач Ганс Боланд та ін.

ТЕНДЕНЦІЇ

Попри те, що відвідувачі не могли дозволити собі закупи в об'ємах три-чотирирічної давності, була низка книг, за якими вони приходили цілеспрямовано. Так, уже в перших наметах на подвір'ї Палацу мистецтв запитували про книгу Надії Савченко «Сильне ім'я Надія», яка вийшла у видавництві правозахисної літератури «Юстиніан». За словами Світлани Максимової, головної його редакторки, «це навіть не документалістика, а дуже щира хроніка. Коли пишуть на такому нерві, то ніколи не лукавлять. Ця книжка має бути в кожній українській родині...» Цьогоріч влітку вийшла ще одна книга на підтримку

політ'язня, режисера Олега Сенцова «Рассказы» (Laurus), виручені гроші від якої обіцяють передати його родині. Особливим попитом користувалися й романи «Ловчий» Євгена Положія та «Аеропорт» Сергія Лойка. Про війну на Донбасі йдеться також у збірці «Катастрофа й триумф. Історії українських Героїв», яку впорядкувала журналістка газети «День» Марія Семенченко. На цю ж тему й також від журналістів видання «Книга змін», «Неоголошена війна», «Війна очима ТСН».

Науковець зі США Гіроакі Курома презентував свою книгу «Зрозуміти Донбас». Американський учений написав її після 20-річного вивчення Донбасу й спробував донести світові свою версію того, що там сьогодні відбувається.

Цьогорічний Форум видавців у Львові підтвердив репутацію найголовнішої й наочікуванішої в Україні книжкової, літературної й культурної події року

ЛЬВІВСЬКИЙ ФОРУМ ВИДАВЦІВ-2015

НОВИЙ ТОВАР СТАРОГО ЯРМАРКУ

Тримається інтерес і до тематики Євромайдану. Лідером продаж стала антологія мистецького Барбакану «Трикутник 92», до якого ввійшли твори, які лунали під час Майдану, а також твори фотографів і художників.

У центрі уваги опинилася ще одна війна – Друга світова. Так однією з найбільш очікуваних новинок стала книга «Мабуть, естер» письменниці українського походження Каті Петровської, яку з німецької переклав Юрко Прохасько.

Гран-прі Форуму видавців-2015 отримала книга Олі Гнатюк «Відвага і страх» про життя окупованого Львова під час Другої світової. Крім того, побачив світ українською мовою роман Томаса Кінлілі «Список Шиндлера».

У центрі видавців була й постань владики Андрея Шептицького. Літературна агенція «Discursus» випустила книгу «Послання любови» з пастирськими посланнями митрополита до духовенства й вірних Станіславської єпархії.

До списку найкращих видань форуму ввійшла дитяча абетка «Шептицький від А до Я» з текстами Галини Терещук і Оксани Думанської та ілюстраціями «Аґраф-кі».

Помітно зросла увага до перекладних проектів. До 22-го Форуму видавничі портфелі поповнилися перекладами кращих світових

бестселлерів. Так, українською вийшли книги операційної директорки Facebook Шерил Сендберг, відомого підприємця й мецената Джорджа Сороса, одного з провідних нейрохірургів світу Генрі Марша, посла США до ООН Саманти Павер.

Помітно більше й кращої якості стало видань для підлітків. Серед лідерів продаж – «Метелики у крижаних панцирах» Оксани Радущинської, «140 децибелів тиші» Андрія Бачинського, «Марта з вулиці Святого Миколая» Дзвінки Матіяш, «7 звичок високоефективних підлітків» Шона Кові.

Також на Форумі було представлено молоде видавництво «Антологія», яке спеціалізується на книжках шрифтом Брайля.

ПОЛІТИКА

Багато запитань у журналістів викликало часте нагадування Форумом видавців у промовах і друкованій продукції, як мецената, Української Галицької партії, зареєстрованої 18 серпня 2014 року. На що дирекція книжкового ярмарку відповіла, що «вона надає певне фінансування та інформаційну підтримку, а інші політичні партії просто не зголошуються».

Цього року політиків й істеблшменту на Форумі було

негусто. Окрім цілком очікуваного візиту мера Львова й лідера партії «Самопоміч» Андрія Садового, у Палац мистецтв завітала перша леді Марина Порошенко з дітьми – купували книжки, брали участь у конкурсах, зокрема презентації публіцистичного триптиху з бібліотеки газети «День». Відвідав Форум і міністр культури України В'ячеслав Кириленко, який прибув до Львова цього разу «в офіційному статусі», а до цього приїздив, за його словами, неофіційно разів десять.

Під час відкриття Форуму активісти влаштували пікет проти книг видавництва «Арій» і «Фоліо». Згодом у прес-службі Львівської ОДА повідомили про порушення кримінальної справи за фактом поширення деяких книг згаданих видавництв (зокрема, йшлося про видання Володимира Корнілова «Донецько-Криворізька республіка», «Вчитель. Роман змін» Платона Беседіна, яких, до речі, на Львівському форумі не було). «У цій справі не все так просто. Частину книг під маркою українського видання було надруковано в Російській Федерації. Це спецоперація російських спецслужб», – заявив начальник управління СБУ у Львівській області Віктор Андрейчук.

ЦІНИ

У порівнянні з минулим роком обсяги книговидавання в Україні скоротилися на 55 відсотків. Серед лідерів уже традиційно «Видавництво Старого Лева»

з 43 новинками, «КСД» (40 новинок) та «Віват» (35). 15 свіжих видань представила «А-БА-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА». Низці видавництв вдалося випустити орієнтовно у межах десяти новинок.

Торік можна було купити ошатне й люстроване видання за 70-100 гривень, цього ж року ціна за таку книжку починалася від 100-150 гривень. Разом з тим багато видавців констатували, що реалізація дорожчих видань (100 грн+) відбувалася активніше, ніж їхніх дешевших аналогів. Подорожчання книжкової продукції пояснюється насамперед тим, що вартість паперу з вересня минулого року зросла в 2,5 раза. В Україні видається майже 60 відсотків від сумарної кількості книжок накладами до 500 примірників. А чим менший наклад, тим дорожча книжка.

Автори й видавці Форуму одиностайні: в Україні останніми роками триває війна за книжку, українську книжку, й дуже важливо її не програти, бо програє війна за книжку – це програє війна за душі людей, за наше майбутнє.

Сторінку підготувала
Леся Клокун

НАЙКРАЩІ КНИГИ XXII ФОРУМУ ВИДАВЦІВ

10 вересня у Львівському національному театрі опери і балету ім. Соломії Крушельницької відбулася урочиста церемонія нагородження премією «Найкраща книга XXII Форуму видавців». Найвищої нагороди (Гран-прі) удостоїлася історична книга професорки Варшавського університету Олександри Гнатюк про Львів часів Другої світової війни «Відвага і страх», яка вийшла в львівському видавництві «Дух і літера».

Цьогоріч на здобуття премії «Найкраща книга Форуму видавців» було номіновано 467 книжок від 87 видавництв. Найкращі видання обирало журі із 87 осіб. Відтак, переможцями Львівського форуму-2015 стали:

1. Шептицький від А до Я. Тексти: Галина Терещук, Оксана Думанська. Графічне опрацювання: Романа Романишин, Андрій Лесів. Львів. Видавництво Старого Лева

2. Юрій Лоза. Історичний атлас України. Київ. Мапа

3. Історія європейської цивілізації (за редакцією Умберто Еко). Рим, Харків. Фоліо

4. Джеймс Джойс. Улісс. Київ. Видавництво Жупанського

5. Олена Галета. Від антології до онтології: антологія як спосіб репрезентації української літератури кінця XIX – початку XXI століття. Київ. Смолоскип

6. Українська людина в європейському світі: виміри ідентичності (за ред. Т. Смовженко, З. Скринник). Київ. Університет банківської справи НБУ

7. Франсуаза Барб-Галль. Як розмовляти з дітьми про мистецтво. Львів. Видавництво Старого Лева

8. Іван Котляревський. Енеїда. Харків. Видавничий дім «Школа»

9. Блажен той муж: життєвий шлях митрополита Андрея Шептицького. Фото-

альбом (автор ідеї та керівник проекту Петро Мелень). Львів. Манускрипт

10. Софія Яблонська. Чар Марока. З країни ризи та опію. Далекі обрії: Подорожні нариси. Львів. Літературна агенція «Піраміда»

11. Микола Стороженко. Мій Шевченко: есеї, мистецькі твори. Київ. Майстер книг

12. Мар'яна Князевич. Шустрик. Київ. А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА

13. Пітер Померанцев. Нічого правдивого й усе можливе. Львів. Видавництво Українського католицького університету

14. Оксана Пасіцька. Львів і львів'яни: український соціум та промисел (20–30-ті рр. XX ст.). Львів. Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України

15. Митрополит Андрей Шептицький. Пастирські послання. У 4-х томах. Львів. Артос

16. Зеновія Тканко. Мода в Україні XX століття. Львів. Артос

17. Ірина Котлобулатова. Львів на фотографії-3. Львів. Центр Європи

18. Дмитро Тищенко. Ідиш-український словник. Київ. Арт-економі

Низку авторів та книг удостоєно також спеціальних відзнак малих журі освітян, літературознавців, мовознавців, наукових бібліотек, мистецтвознавців, журналістів, істориків, економістів, банкірів, філософів та громадських діячів. А також – персональних: голови Львівської обласної державної адміністрації, голови Львівської міської ради, Міжнародного Інституту освіти, культури та зв'язків з діаспорою НУ «Львівська політехніка», президента Форуму видавців та ін.

Kaleidoscope of UKRAINIAN DANCE

FEATURING TWO WORLD CLASS DANCE COMPANIES
TOGETHER FOR THE FIRST TIME...

SYZOKRYLI UKRAINIAN DANCE ENSEMBLE NEW YORK CITY

CHEREMOSH UKRAINIAN DANCE COMPANY EDMONTON, CANADA

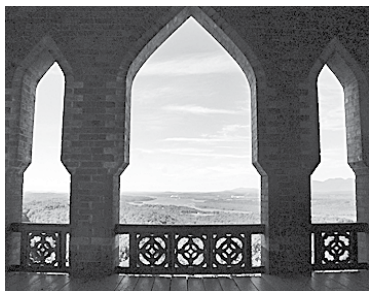
Philadelphia
Friday, October 9
7:30pm
Keswick Theater
219 N. Keswick Ave
Glenside, PA 19038
Tickets: 215-572-7650
www.keswicktheatre.com

New York City
Saturday, October 10
7:30pm

PETER NORTON
symphonyspace

2537 Broadway
New York, NY 10025
Tickets: 212-864-5400
www.symphonyspace.org

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

Про існування цієї майстерні нам розповіли сусіди – професор Джорджтаунського університету Хосе Казанова та його дружина Іка, колишня журналістка The Ukrainian Weekly, з якими нас звели Кетскільські гори. Дім, який ми винаймали, виявився поряд з літнім будинком цього дуже милого й інтелектуального подружжя, які живуть у столичному Вашингтоні, багато подорожують по світу, але літо вже багато років поспіль проводять в українському Гантері.

сотні, а, може, й тисячі людей, у душах яких, крім бухгалтера, який безперервно намагається звести дебіт з кредитом, живе ще й романтик-ідеаліст, який здогадується, що світ не можна звести до спільного знаменника, а потім вирахувати з нього корінь квадратний і в підсумку вийде сенс життя.

У душах людей, які оселилися на цьому пагорбі в 1860 році, також сидів бухгалтер. Інакше, чому б молодому, ще нікому невідомому художнику Фредеріку Чорчу, який виріс у заможній англійській родині в Гартфорді, скуповувати землю в Кетскільських горах?! 31 березня 1860 року, за кілька місяців до одруження з Ізабеллою Кернс, він придбав 125 акрів землі (51 гектар) на горбку, неподалік містечка Гадсон. І перше, що додав до цього краєвиду, – маленький затишний дім Cosy Cottage, потім власну робітню, потому сад, город, каретну алею, озеро, яке «від-

Олана

ОЛЯНА – ДІМ СКЯРБІВ НАД ГАДСОН-РІКОЮ

«Чи ви вже бачили Оляну?» – якось запитав нас Хосе українською мовою зі своїм м'яким, співучим іспанським «ль».

Спочатку ми подумали, що йдеться про якусь українську знану всім, крім нас, мисткиню Уляну, яка живе десь тут, у закутку гантерівського П'ємонту.

– О, вам варто побувати там, – Оляна – сама, мов картина... Вона стоїть на такій високій горі, над самим Гадсоном..., – Хосе намалював там таку соковиту й інтригуючу картину, що як тільки ми дісталися інтернету й детально познайомилися з унікальною оселею гадсонівських митців, тут же вирішили при першій же нагоді побувати там.

Потрапити до Олани, з'ясувалося, не так вже й легко. Тому що екскурсії там відбуваються малими групами й лише в супроводі мистецтвознавців. Бажаючих побувати там було так багато, що протягом першого тижня липня (коли ми відпочивали в Гантері) вільна шпарка з'явилася лише 4 липня, між першою й другою годинами дня. Здивувавшись, що музей цього дня відчинений, ми, як це парадоксально не звучить, втішилися такій «черзі». Бо черги в мистецькій галереї, виставочні зали, музеї радують завжди. Тому що це означає, що, нарікаючи на суцільний спожирацький докотиш-ний світ, ми все-таки помиляємося – в ньому, навіть у такій глушині, як теперішні Кетскілі, які давно перестали бути мистецькою Меккою, є десятки,

Наша довідка: Школа річки Гадсон (англ. Hudson River School) – американська школа живопису, яка виникла в 1820 році під впливом ідей романтизму. До неї належало понад 50 художників, які почали «писати» спочатку околиці річки Гадсон (штат Нью-Йорк), звідки й виникла назва школи. Її представники на полотнах оспівували дику природу Америки, намагаючись показати, що своєю святістю, незайманістю після перста її Творця вона все ще залишається еталоном і стандартом чистоти й довершеності.

Гадсонівська школа включає два покоління митців. Засновник школи – Томас Кол, найвідоміші представники – Фредерік Чорч, Альберт Берштадт, Томас Моран, Ашер Дюран, Джон Кенсет, Джон Касильєр, Семюел Колмен, Джаспер Кропсі, Томас Довті, Роберт Данкансон, Сенфорд Гіффорд, Джеймс Макдугал Гарт, Вільям Гарт, Мартін Гід та ін.

Художникам Гадсонівської школи властиві прямота й невибагливість погляду.

До шедеврів школи належать праці Т. Кола «Водоспад Каатерскіл», «Гора Форд», «Вид на Катскіл. Рання осінь», пейзажі Ф. Чорча «Айсберг», «Ніагара», «Осінній ландшафт», «Пейзаж річки Гадсон на заході сонця», «Серце Анд», «Сутінки в дикій природі», полотна А. Бірштадта «Шлях бізонів. Наближення грози», «Скелясті гори», полотна Т. Морана «Гора святого Хреста», «Три Тетони» та ін. У Кетскільських горах, на березі Гадсону, зберігся будинок і майстерня Фредеріка Чорча «Олана», де сьогодні розмістився музей мистецької школи ріки Гадсон.

Так виглядає головна кімната будинку-музею сьогодні

дзеркалювало б ріку Гадсон»... Свій маєток він назвав просто – «Ферма» (The Farm), який став ідеальним місцем для втілення ідей, прищеплених йому вчителем-художником Томасом

Колем, котрий жив по сусідству через ріку.

Його дім стоїть там же, в містечку Сідер-Гров, на березі Гадсону, й досі. Якби не меморіальні вказівники про те,

що тут колись жив і творив знаменитий засновник Гадсонівської мистецької школи, мало хто звернув би увагу на скромну оселю в колоніальному стилі.

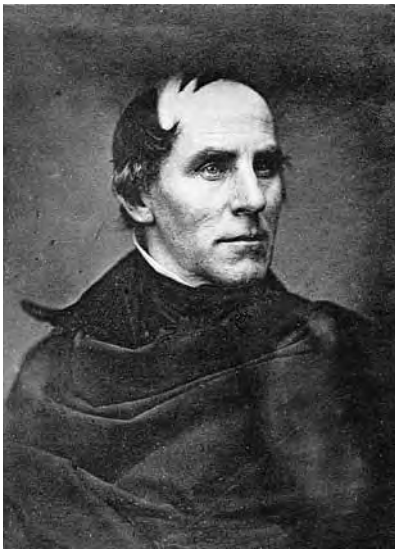
Томас Кол був англійський іммігрантом.

Припливши 17-літнім хлопцем до Америки, оселився в Пенсильванії, потім у Огайо, а згодом перебрався до Нью-Йорку. Одного разу поїхав у літню експедицію в Кетскільські гори й зачарувався цими місцями назавжди. Винайняв дім у місцевого фермера, закохався в його племінницю й незабаром одружився. У цьому будинку 1815 року, який зберігся до сьогодні, сім'я жила багато років. Робітнею художника служила стодола, яка в оригіналі не збереглася. Попри знаменитість, Томас Кол так і не розбагатів – його власністю був лише другий поверх. Довколишню землю, яка служила йому «натурницею», лише орендував, придбати ж не було можливості. Йому постійно бракувало грошей, бо в родині піростало п'ятеро дітей. Тому він писав краєвиди, давав уроки малювання, друкувався в місцевих часописах... І раптово помер, молодим, у 47 років, від пневмонії. Похований недалеко від дому, поряд з дружиною Марією, яка пережила його на 36 років.

Томас Кол був романтиком і вважав, що якщо природа не порушена людиною, то легше побачити руку Бога. Він свято вірив, що якщо дикий американський ландшафт був новим Едемським садом, то саме художники зберігають ключ від його входу. У своєму «Есеї про американський пейзаж» Кол писав: «Вже зараз з'явилися люди, які побоюються, що з

Фредерік Чорч

Томас Кол

Фредерік Чорч. Захід сонця, 1856 р.

Томас Кол. Після грози, 1836 р.

Фото на згадку на тлі Олани

приходом цивілізації й культури загине велич дикої природи.... Ми все ще в Едемі. Стіна, яка розділяє нас з райським садом, – це наше власне незнання та дурість...»

Томас Кол намагався втілити те, що було характерним у дивовижній величчї й первозданності гори, озера, лісу й всієї американської дикої природи. Він прекрасно відчував моральне та духовне значення вільної природи, будучи переконаним, що «гаї були першими Божими храмами...»

Вдивляючись у полотна Томаса Кола та його однодумців, ми вперше зрозуміли, чому деякі віряни, особливо протестантських церков, так люблять прикрашати свої домівки репродукціями полотен знаменитих гадсонівців, де тихе плесо рік, над яким встає яскраве сонце, похливі косулі біля джерельного водопою, блакитні гірські хребти, пронизані золотистим промінням віри й надії...

У митців Гадсонівської школи є ще одна беззаперечна заслуга – вони створили своєрідний культ дикої природи. В XIX столітті, коли йшла боротьба за збереження довкілля таким, яким його створив Всевишній, їхні полотна, як доказ такої святості й досконалості, виставлялися в американському Конгресі. А вже потому було створено такі національні парки й заповідники як Єловстоун, Йосеміті, Гранд-Каньйон, Тітон, Адірондек... Продовжувачами ідей школи стали «люміністи», куди входили Дж. Гарві, М. Гід, які захопилися «особливим американським світлом»,

«тоналісти», до яких належав Дж. Іннес, які під впливом барбізонської школи оспівували, наприклад, ефект туману...

Але найвідомішим учнем Томаса Кола був Фредерік Чорч, який став знаменитішим і успішнішим за свого вчителя. У 23 роки він вже був широко відомим художником, у 24 обраний до Національної академії дизайну, ставши наймолодшим її членом за всю історію існування організації. Одну з його картин «Серце Анд», яку нині можна побачити в Метрополітен-музеї, було продано за 10 тисяч доларів – на той час найвища сума, коли-небудь заплачена за картину американського художника.

Фактично всі твори Фредеріка Чорча – пейзажі монументальних форм, часто забарвлені в драматично червоні тони. Він багато працював, роблячи етюди з весни по осінь і завершуючи та продаючи праці взимку. Багато подорожував Америкою, створивши серію гірських пейзажів, які вважаються найбільш характерними творами американського романтизму. Неймовірно любив свою «Ферму» і впродовж тридцяти років постійно удосконалював її. Через прекрасний краєвид і щоб розширити обрій, докупив ще кілька десятків акрів землі. Батько,

який зазвичай платив за цю землю, ставився до такого романтизму скептично. Син же не стомлювався захоплюючись повторювати, що «немає в світі кращого краєвиду, ніж той, який відкривається з вікон його дому...»

І справді, з цих вікон Гадсонівська долина проглядалася на три кілометри довкруг. На цьому можна було б поставити крапку, й картина в інтер'єрі Гадсон-ріки була б довершеною та зрозумілою. Якби не цей дім на горі – Олана. Є дві версії значення цього слова. За однією, воно походить з арабської Al' ana й означає «наше місце на висоті». За другою, більш поширеною й більш вірогідною, Олана означає «скарбниця». Її дотримується й біограф Ф. Чорча Геральд Карр, який знайшов у бібліотеці художника енциклопедію грецького філософа, географа й історика Страбо «Географіка», подаровану чоловікові дружиною Ізабеллою на Різдво 1879 року, і в якій одну з частин збірки присвячено Олані – «будинку скарбів», розташованому на пагорбі неподалік Аракс-ріки на пограниччі Туреччини й Ірану, в місті Артаксата, яке, ймовірно, було частиною Едемського саду.

Олана справді стоїть на високому пагорбі. Не стоїть, а здіймається над горою. Ми побачили її відразу ж, як тільки спустилися з перевалу до берега Гадсону, й так само помітили, що вона тут зовсім чужа, бо зовсім не вписується в довкілля.

...Оселившись в Cozy Cottage, знайшовши тут насади для творчості й втіху для серця, Фредерік та Ізабелла вірили, що їхньому незайманому, як довколишня природа, родинному затишку не буде кінця. Тут у них народилося двоє дітей – син і донька. Але після того, як одному виповнилося п'ять, а другому шість років, за кілька місяців вони обоє померли від дифтерії. Батьки не в силі залишатися там, де все нагадувало їм дітей, вирушили світ за очі, не будучи певними, чи зможуть сюди коли-небудь повернутися знову. Вермонт, Південна Америка, Західна Європа, Північна Африка, Близький Схід... Однак, шукаючи забуття та втіх по світу, в різних місцях і містах, вони зрозуміли, що їхня душа зможе знайти спокій лише вдома, на берегах Гадсону. Повернувшись сюди, вони вирішують спробувати почати життя спочатку. Тут у них народиться ще четверо дітей. Тут вони побудують дім, відомий тепер як Олана.

Кам'яно-цегляна вілла Чорчів – це незвичне поєднання вікторіанських структурних елементів і середньоазійських декоративних мотивів різних епох і різних географічних місць. Стиль її класифікувати важко. Одні знавці-архітектори вважають його «персько-мавритансько-еклектичним», інші – «італійсько-східно-мальовничим». Сам же Фредерік Чорч називав його «ін-

дивідуальним проектом у перському стилі, адаптованому до Заходу». Найнявши архітектора, відомого ландшафтного дизайнера Калверта Вокса, який розробляв дизайн Центрального парку в Нью-Йорку, Фредерік його начерками лишився не задоволений і переробив план по-своєму, аж до трафаретів орнаментів, якими оздоблено дім всередині та ззовні.

Ми слухняно йшли вслід за мистецтвознавцем, вслухались у кожне його слово й намагалися розшифрувати зміст цього замку. Перські килими, китайська порцеляна, індійські скульптури, японські кольчуги, італійські рами... Масивні, добротні меблі, виготовлені переважно кетскільськими майстрами, деякі – за дизайном самого Фредеріка Чорча. На стінах його та його приятелів-сучасників картини чергуються з полотнами та інсталяціями художників-постмодерністів XXI століття... У центрі Головного залу (Court Hall) – висока загадкова коромислоподібна дерев'яна скульптура... Сама ж вітальня – хрестоподібної форми, прикрашена мавританськими арками з перським орнаментом і каміном, оздобленим відомим у ті часи іранським керамістом Алі Мухамедом Аль-Ісфакані... Над крутими сходами, що ведуть на другий поверх, гігантський портрет чоловіка, якого ми сприйняли за Далай-Ламу, а з'ясувалося, що це портрет одного з сучасних фотохудожників... Упорядкувати хаотичні думки та еклектичні враження допомагає хіба що великий відкритий балкон-робітня Чорча з видом на Гадсон-ріку...

Ізабелла померла в 1899 році, Фредерік відразу за нею – в 1900-му. Власність перейшла до сина Луїса, потім до сина сина... 1964 року в будинку ще жили нащадки Чорчів й намагалися зберегти дім у первісному вигляді. У 1966 році його викупила держава й перетворила на музей. Туристичний центр знаходиться в колишньому каретному домі, там же розмістилася адміністрація, а в спальнях верхніх поверхів – галерея, де виставляються картини з архівних колекцій – останні тридцять років свого життя Чорч не міг писати великі полотна через ревматизм, але в музеї й запасниках зберігається понад 700 полотен Фредеріка Чорча й тисячі робіт інших художників Гадсонівської школи. В колишній стайні тепер навчально-освітній центр...

Завершивши оглядини інтер'єру, каретною дорогою ми спустилися майже до самої ріки, щоб поглянути на Олану з іншого ракурсу. Можливо, бодай звідти нам відкриється таємниця «дому скарбів». Але ключі до цього «новітнього Едемського саду» його власники забрали з собою...

**Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський
Гадсон (штат Нью-Йорк)**

THE UNITED UKRAINIAN AMERICAN ORGANIZATIONS OF NEW YORK
of the UKRAINIAN CONGRESS COMMITTEE OF AMERICA
and the AMERICAN EUROPEAN SOLIDARITY COUNCIL OF NEW YORK

ПРОТЕСТ ПРОТИ ДИКТАТОРА ПУТІНА!

27 вересня, неділя

10:00 am – 12:00 pm. Штаб-квартира ООН, Dag Hammershold Plaza (47th Street & 1st Avenue)
2:30 pm – 4:30 pm. Постійне представництво Росії при ООН (67th Street & Lexington Avenue)

28 вересня, понеділок

10:00 am – 12:00 pm . Штаб-квартира ООН, Dag Hammershold Plaza (47th Street & 1st Avenue)

Президент Російської Федерації В.Путін виступатиме на Генеральній Асамблеї ООН 27-28 вересня. Об'єднаний Комітет отримав всі необхідні дозволи для проведення акцій протесту. До українців приєднуються представники Литви, Латвії, Естонії, Грузії, Польщі та інших країн

Детальніша інформація за телефоном
Українського Конгресового Комітету Америки:
(212)-228-6840 або за адресою:
**203 Second Avenue (between 12-13 Streets)
2nd Floor, New York, 10003**

Вийдемо всі, як один, на акції протесту, аби кремлівський диктатор відчув, що під ним горить земля, аби кожна хвилина його перебування в Нью-Йорку була затьмарена нашими безустанними нагадуваннями: «Путін, руки геть від України!» Нагадаємо йому, що за всі скоєні ним та його воєнщиною злочини доведеться відповідати!

Це найкраще місце для
збереження ваших
ощадностей!
Інтернет: www.sumafcu.org

**Завантажте наш мобільний додаток
для зручності контролю за рахунками!**

Шукайте **SUMA FCU Mobile**

- Депозит чеків
- Перегляд балансів та історії транзакцій
- Перекази між рахунками та оплата позичок
- Оплата рахунків та більше

Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Велі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфордді

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

E-mail: newhaven@sumafcu.org

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Дзеркало

ВИНОГРАДНЕ ВИНО

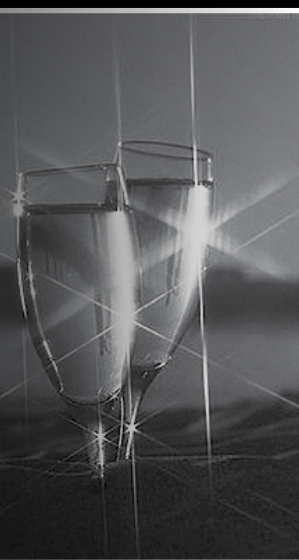

*Дивитись на зорі і пити вино виноградне
З високих, як мрія, безсмертних, як даль, кристалів...
Тримати за нитку красиву й чужу Аріадну,
Яку би як жінку хіба що поет захотів.*

*Коралові рифи. Гарячий пісок узбережжя
І біле вітрило, й солоні салонні сльози...
Я житиму доти, допоки є в серці безмежжя,
Допоки не все те зробив, що сказав.*

*Морською травою і космосом вина настою,
Подякую долі за те, що не бачив війни.
Сумну Аріадну назву спересердя сестрою,
Щоб разом із нею котити клубок до весни...*

Ігор Павлюк

Looking for your first home?

Ask about our first time home buyer program:

10% down

no PMI

4.00%*

25 year fixed rate

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org

Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

Conveniently located branches:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636

UNIONDALE: 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097

ASTORIA: 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458

LINDENHURST: 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

*10% down-payment required; 1-4 family owner occupied first home; no points; no Private Mortgage Insurance required; no prepayment penalties; 300 payments; \$5.28 cost per \$1,000.00 borrowed for 25 year term period. Interest rate may change at any time without prior notice.